

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio tertia de vniversalibg in particvlari

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

QVAESTIO TERTIA
 DE VNIVERSALIB;
 IN PARTICULARI.

Dubium Primum
 Quodnam sit **Ob**
 iectum Formale huius
 tractatus Vnde sc: an
 Prædicabile. Et Vtrum
 sint tantum Quingue
 Prædicabilia

Cond

Conclusio Prima

primo quaesito Responsiva.

Obiectum fructe huius tractatus non est ipsa
 natura quae substat rationi intentioni Veritatis, sed
 est ipsum Veritate fructus sumptum per rationem
 intentionem universitatis.

1^a Pars Constat et probatur. Obiectum huius tractatus
 debet contineri sub obiecto fructus totius
 logicae, sed natura quae substat rationi intentioni non
 continetur sub obiecto fructus logicae. quia natura ipsa non
 est obiectum fructus huius tractatus. maius est certum. Erant enim obiecta
 partialia aliam finem debent contineri fructus
 totius sub obiecto fructus et ad cognationem illius ut
 supra dictum est, fol. 382. min. propter hoc fructus logi-
 cae est ens ratio, sed natura specificatae sumpta
 quae substat rationi intentioni non est ens ratio, sed
 reale, ut patet in natura humana, quae substat pro-
 veritati, quia natura ipsa non potest esse obiectum fructus huius
 tractatus. 2° Probatur. In hoc non differunt logicae
 ab aliis finibus, quod omnia alia finibus sunt de ipsis rebus
 seu naturis universis, finibus quippe sunt omnia universalia
 logicae non sunt de ipsa universitate. quia
 obiectum huius tractatus fructus non est ipsa natura, sed
 universitas. haec ratio obiectum probatur
 2^a Pars. Sed propter specialiter quod universitate fructus
 sumptum sit obiectum fructus huius tractatus; illud est obiectum
 fructus aliam finem vel tractatus, de quo supra
 nec demonstratur, sed in hoc tractatu dicitur per
 passim

proprietates de unitate fuerit simpliciter, ergo ipsa
erit sicut fuit huius tractatus. maius & certius pro
minor. In hoc tractatu predicta qualitates unius
demonstrantur, ut quod genus predictum est de pluribus sicut
in quibus. sicut de pluribus numeris; sicut in
quibus quibus. et alia de pluribus sicut accidens sicut
predicta qualitas & proprie unitatis, ut supra dictum est,
ergo in hoc tractatu demonstrantur proprietates unitatis
et ergo unitate sicut fuit in obiectum.

Quod si liber iste vel tractatus quod, necesse
predicabiliter hoc quod ex est modo loquens
di autem, ergo unitate plerumque definiuntur
per predicatum de multis, reuera tamen unitate
& sicut fuit in, et non predicabile.

Circa numerum unitatum seu predicabiliter
et aliquid diffinitum, utrum sit: sicut quod, tamen pro
dicabiliter ita quod nec plura nec pauciora dicitur.
In qua re eorum sententia sequenda est. Unde fit

Conclusio Secunda.
Quing, tamen sunt unitate seu
predicabiliter nec plura nec pau-
ciora.

Genus. Species. Differentia.
Proprium. Accidens.

10. Probatur pro isto numero. tamen sunt 5. modi
predicandi, ergo tamen 5. sunt predicabilia, consequenter
patet. autem pro. Quod si predicatum de aliquo, aut

predicatum

predicat in qd, aut in quale. Si in qd, aut de plu-
 ribus spe; aut pluribus numero. Si in quale vel
 in quale fctm spem. vel in quale fctm accidens,
 si in quale fctm accidens, aut fctm accidens
 quod fluit ab extra, aut quod non fluit sed tm fctm
 accidens cora. Tunc ultra si predicat in qd de
 pluribus spe & geny; si de pluribus numero, & pres.
 si vero in quale fctm spem, & distra. Si in
 quale fctm accidens q fluit ab extra & proprium
 si in quale fctm accidens cora, & quibuscum
 predicabile nempe accidens.

Probatur 20. Tantum spe 5. Veritas seu 20. expta in hoi.
 predicabilia sumpta ppositione ex compo-
 sita pluribus seu naturali. In composito naturali sunt
 tm 5. Compositum se: ipsum. Pars q hnt locu i. Compositum.
 potia, et vocatur ma. Et Pars q hnt locu acty 2. materia.
 determinantis potiam, et vocat forma. Prop 3. forma.
 metas q competit composito rae formal. Et 4. Proprietas.
 accidentia q conveniunt composito rae ma 5. Accidentia.
 et ma. 30. forma. 40. Possibilitas, q competit
 hnt rae forma. 50. sunt accidentia cora, ut
 hntem spe albu nigru, magru et parvu, q
 conveniunt ei rae ma. 60 et in composito
 metaphisico et tot repentur.
 70 ipsum totum quid a pres. 20. ma seu
 potia quid a geny. 30. forma determinans
 potiam qe distra. 40 Accidentia q fluant ab
 extra q sunt proprietates. et tandem Accidentia
 cora, q constituunt sm predicabilia. Ergo
 sunt tm 5. Predicabilia qe tm sunt 5. mult
 Invenire

i
 Geny. Species.
 Differentia.
 Proprium.
 Accidens.

expta in hoi.

1. Compositum.
 2. materia.
 3. forma.
 4. Proprietas.
 5. Accidentia.

other sumptio
 predicabilia
 predicabile
 secundum
 Differentia
 accidens
 predicabile

459.
Quod sit
hanc dicitur?

Q. In gen. p. m.

Quod uerere solent et hinc autors quoniam sit hanc
divisio, an si: generis in p. m., vel analogi in an,
legatur.
Ad hoc R. Vnde fuit sumptum pro ea intentione
esse gen. et q. d. eum p. m. respectu s. predicabiliu. p. m. q.
sit gen. Gen. e. q. p. m. de pluribus p. m. differentiibus, sed
unde p. m. de his s. in quid, et illa p. m. fuit differunt,
q. d. gen. respectu illoru. mai. et p. m. p. m. p. m. p. m.
et in p. m. eis certu. q. q. unde p. m. p. m. p. m. de his
s. hanc n. e. p. m.
et p. m. de rebus. et inter roganti q. d. sit gen. recte p.
quod sit unde. q. d. p. m.
ista p. m. differunt p. m. Actus distinguunt p. m. p. m.
diverso p. m. ter minus, sed hanc s. predicabilia fuit
fuit. rebus v. m. habentes distinctos p. m. terminos, q.
distinguent p. m. mai. supponit ex ma. de rebus.
p. m. minus. gen. respectu plura p. m. distincta, p. m.
requirit plura numero distincta: cetera unde re,
qui unde alio modo suo inferiora, sed isti sunt
termini p. m. distincti q. d. et p. m. unde p. m. di.
p. m.
legere debet. non n. habet autem si unde accipias
p. m.
substantia p. m. acci dehis q. d. am et subia
p. m. ad ni d. e. m. y, nihil p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
nem habere poterunt alii gen. q. d. de ipsis in inou
p. m.
p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
e gen. p. m. inter q. d. p. m. nullo alio gen. me,
dicit, sed inter unde et inter hanc s. predicabilia nullo
alio gen. medial, q. d. unde e. m. gen. p. m. mai.
et p. m.
mediet. q. d. minus vera.
Quod si p. m. q. d. nam sit q. d. gen. remota.

R.

Ex. Genus remotu opre ens vris logi in, ya niter
 illud et ita s. p. d. calitia mediat aliud geny nempe
 unite ut dictate. qd ont geny remotum.
 Ex his colliges q ista s. p. d. calitia frut spes infima, si
 namq. unite e geny p. am, nec ultra aliud q mediat,
 qd illa neu poterit amplis dividi in plura spe,
 sed tm numeru alias habeat aliy geny p. am, q
 tm neu admittit.

Obiicies 10. Non frute debet continere oia q
 in sua tractant, sed unite neu p. tinet oia q in hoc
 libro tractant, qd unite neu ont oia frute huius
 libri. mai. et g. q. n. p. t. n. in. In hoc libro
 agit de indivisio, sed unite neu p. tinet in diuis
 ion, imo potit illud extendit, huius p. t. n. q. t. a.
 r. in. qd minus vera.

R. Concedendo mai. et nego min. ad p. t. n. v. i.
 p. t. n. mai. in hoc libro agit de indivisio p. t. n.
 mai. nego mai. agit de indivisio se cundario
 concedo mai. Eodem modo p. t. n. ad min. et tunc ne
 galis consequam. ad oia qd frute sufficit q oia con
 tinent eo modo quo in sua tractant: cum qd indi
 viduum consideret tm se cundario eodem et modo
 illud p. t. n. bit unite, se cundario se: et quasi r. i. t. i.
 re b. e.

Obiicies 20 Datur aliy unite q neq. e
 spes, neq. geny, neq. ultra ex his s. p. d. calitily
 e numeratis. qd non frut tm s. sed plura. p. t. n. ant.
 qdam huius unite, sed non e spes neq. geny, neq.
 ultra ex his s. qd ant. nem. Idem argum. frut et
 de arti rati, q. et de pluribz oia nem e geny neq.
 spes multo tming aliy d. aliud: qd idem q. antea
 R. Nego om. ad p. t. n. v. i. ces aliq. qd. t. n. h. o. e.
 unite, late sumendo unite, si ont et ont et unite
 concedo mai. e unite p. t. n. nego ant. et g. q. n. q.
 sil

fil univte late sumptu q'celis et poterit q'neen fit
spes neq' geny, sed nihil q'bra nos: ad id q' si celat
de auti rati dices, q' sit univte complexu; de qua
no' sermo hie rex e. sed de sim pti e' ut supra dixim 411.

Obiicies 30. Nullum geny pt' g'neri sub
sua spe, sed univte g'neris sub sua spe, nempe sub
genere, q' d' univte geny quidam e. q' univte no'
potent' hie geny respectu s. p'dicabilitu. mai. patet,
q' geny laty patet q'nam spes. q' non pt' g'neri
sub sua spe.

R. Distingueredo mai. nullu geny pt' g'neri
sub sua spe' q'pter concedo mai. acci deat abiter
sine denominatiue neq' mai. eodem modo distin
gues min. univte g'neris sub genere q'pter neq' min.
acci deat abiter et deno'ni natiue q'cto min. hoc
enim aequival' sunt min.

Præfens libellus de 5. Vnibz conscriptus à Porphyrio
no' p'rito tyrio, Ad Chrysaonem Patriam Pleni. q' cum
p'tima Actis capere non pot' à Porphyrio p'hibet ali,
qua' declaratiue sin in p'structionem q' qua' pot' in
alteru' p'fectam cognitiem devenire; Porphyrio o'g
p'hibitiu' satisfaciens scripsit hunc libellu' de 5.
p'dicabilitu' eumq' S'p'ogen hanc, in d'oc' n' h'nt
appellavit, q' q' o' ad cognoscenda p'tima Actis
introducimur. Ex quo hanc obf'ure colligi pt'
hujus libelli explanatiem et intelli'g'iam sumere
q'ly infra nobis agendū est, cognosci aut penetrari
nequaquam p'nt: cum n. p'radicamenta fructus
constant in coordinat' geny et spe' ierū, hanc
certe feriem nullu' q' facile apprehendere poterit, nisi
p' q' fil geny, q' spes agnoscerit. Tunc a. Porphyrio
nihil

...
Dobium
Vrum defi
à Porphyrio
bona. Et a
tialis?
Conclusio
Dicitur generis à
p'hibet e. Est
quod de
in eo quod
conato e' cas.
p'nt d'icim reprim
Lumen generis d'
p'nt' g'neris gen

initio Christiany, sed ~~per~~ ^{per} iurgium quoddam cum
Christiano habitum turpiter postea à fide de,
fecit. Haec de libello et vita Antonis.

Dubium Secundum

Utrum definitio Generis
à Porphyrio tradita sit
bona. Et an sit Essen-

tialis ?

Conclusio Prima

Definitio generis à Porphyrio tradita bona
& legitima est. Est a. eiq. definitio haec.

Genus est quod de pluribus specie differ-
rentibus in eo quod quid predicatur.

Defio Generis
descriptiva

Haec conito e. cas. oes m. unanimi consensu Por-
phyrii defiem recipiunt. Explicuh Defio.

Locum Generis obtinet si predicari de pluribus
et hoc n. Invenit geny cum catens predicabilibus

Geny in Defio.

9.

q̄ de plurimty affirmant. Per li s̄p̄e differentibz
 difert genz à s̄p̄e, q̄ non p̄tr de plurimty s̄p̄e,
 sed numero tu, ut patet infra. Per li in q̄
 difert genz j̄o à p̄prio, q̄ non p̄tr in q̄. Dif.
 fert 20 ab accidenti, ut patet. 30 et à diffra
 q̄ non p̄tr absolute in q̄, sed in quale q̄
 h̄at, q̄ malum alteri ali accidentis. Exptm̄ sit
 aut, q̄ dr genz. Quia in p̄rio p̄tr de plurimty
 s̄p̄e distinctis, p̄tr n. de h̄at, et bruto q̄ suo
 s̄p̄e differunt. Illa t̄ur s̄p̄e differe, q̄ habent
 Diversas diffras, unum genz intrinsece d̄ini,
 dentes, ut rate et virate. Praxi cas̄ et ultra est
 de illis in eo q̄ q̄; interrogant̄ n. q̄ sit t̄o
 q̄ brutum, recte R. aut.

Conclusio Secunda.

Hæc des̄io Porphyrii non ē s̄p̄e, seu q̄ddita,
 t̄ina, sed accidentalis p̄p̄na seu des̄criptiva.
 Hanc tenent et ceteri auctores et p̄tr r̄ae illa
 des̄io q̄ dat̄ q̄ p̄p̄rietatem, ē accidentalis p̄p̄na,
 seu des̄criptiva, sed hæc des̄io ē argum̄t̄i ḡo n̄o
 ē s̄p̄e. subdes̄criptiva. mai. patet ex sum̄m̄is
 j̄o parte Dub. 10. de des̄io pag. 93. p̄tr mm. hæc
 des̄io dat̄ q̄ q̄dicabilitatem, sed q̄dicabilitas
 ē p̄p̄rietas un̄it̄is; ḡo hæc des̄io dat̄ q̄ p̄p̄rietatem
 mm. patet ex dictis supra, n. pag. 333. dict̄i, ex eo q̄

abijunct

aliquid pot esse in multis, sed tamen proprietas qd iam
q pot predicari de multis. qd pot dicitur qd qd
qdam fluens ab ista unitate. Genus o. e. unitas, si qd
definit per pot dicitur, alij, definit non qd
sed descriptive.

Conclusio tertia.

Essentialis et quidditativa generis definitio
haec est. Genus est unitas respiciens plu-
res spes in eo quod quidd.

Probatur qd sit ista definitio. Illa definitio est qd
q genus et differentiam, sed haec definitio est huiusmodi. qd
est. mai. patet. qd non. genus in hac definitio est unitas
q ut dictum est, genus est respectu s. pot dicitur.

Differa est, respiciens plures spes. per hoc n. differat
per qd qd genus, q illa non respiciat plures spes,
sed tm plura numero. Per li in quid, differat in
pprio et acci dente, et et q differa q, licet non pot dicitur
non tm absolute in quid, sed in quale qd, haec
per mediu alteri adiacentis. Genus vero pot dicitur
absolute in quid tamen aliq per mediu per se
stantis.

Alia alias dantur definitioes. Ut genus i. definitio
unitate cui subiacent plures spes quidditativa
vix. Item genus est unitas qd esse pluribus potibus
in qd. Alij definiunt hoc modo. Genus est unitas
esse multis specie differentiis tamen pars essentia,
ad motu per se stantis; q definitio bonas et a nra
na multu distincta, si tm recta intelligatur. /
Et qdem haec ultima definitio satis bene explicat rem
generis nec repugnat si pariter qdam remansit in
illa q a Porphyro nec fuit explicita significata

Definitio Generis
essentialis et quidditativa.

1. Genus in definitio
est unitas.

2. Differa, respiciens
plures spes.

3. Li in quid.

1. Definitio variis
a variis aucto-
ribus assignata.

Secunda

non est definitio, sed
est propria seu
autores et pot
m se acci dente
est definitio
mai. patet qd
re pag. 93. pot
abon, sed pot
est definitio
supra, n. pag. 93.

p[ro]p[ri]etate de pluribus p[ro]p[ri]e, hoc de pluribus numero dif-
 ferentibus. q[ui] p[ro]p[ri]etate r[ati]o n[on] e[st] d[ist]ra ultima, d[ist]ra
 de petro et paulo, q[ui] t[er]m[in]o numero differunt: S[em]p[er] t[er]m[in]o
 le vero, q[ui] e[st] d[ist]ra subalterna p[ro]p[ri]e de h[er]e d[ist]ra
 q[ui] p[ro]p[ri]e differunt. Consequa recte inferri, non n[on] u[er]o
 deq[ue] maior r[ati]o unig[ua] p[ro]p[ri]e alteri; ad q[ui] facile est
 respondere ex dictis, illam d[ist]ra d[ist]ra m[od]o q[ui] inter
 g[en]er[um] et p[ro]p[ri]e inferri non potest sumi ex eo
 q[ui] g[en]er[um] de pluribus p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e vero de pluribus
 numero p[ro]p[ri]e certum, sed sumi ex eo, q[ui] h[ab]et o[mn]i-
 um d[ist]ra m[od]o p[ro]p[ri]e certum; ita q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e certum
 ut pars e[st] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e ut tota e[st] p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]ra m[od]o
 p[ro]p[ri]e certum ut explicatur e[st], in ipsam d[ist]ra d[ist]ra
 d[ist]ra vero infima et subalterna q[ui] h[ab]et eundem
 m[od]o p[ro]p[ri]e certum sine d[ist]ra de pluribus numero
 sine p[ro]p[ri]e differentibus s[em]p[er] t[er]m[in]o p[ro]p[ri]e de
 h[er]e d[ist]ra q[ui] g[ua]le p[ro]p[ri]e; hoc e[st] q[ui] m[od]o ad
 r[ati]o e[st] eodem modo p[ro]p[ri]e r[ati]o q[ui] d[ist]ra ultima
 de petro et paulo. g[ua]re d[ist]ra ultima et subal-
 terna non d[ist]ra g[ua]le p[ro]p[ri]e, q[ui] non h[ab]et terminos
 p[ro]p[ri]e d[ist]ra, s[em]p[er] t[er]m[in]o in g[ua]le, m[od]o
 q[ui] d[ist]ra e[st] q[ui] differant p[ro]p[ri]e, sed in modo respi-
 cendi et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e y veniunt, ex quo
 modo r[ati]o p[ro]p[ri]e terminari in p[ro]p[ri]e d[ist]ra
 d[ist]ra.

Obi c[on]tra p[ro]p[ri]e. Quisquis definitur e[st] p[ro]p[ri]e,
 per g[en]er[um] et d[ist]ra debet definiti, sed g[en]er[um] in
 eo non potest per g[en]er[um] et d[ist]ra definiti. q[ui] non
 potest e[st] definiti. mai[or] e[st] d[ist]ra ex p[ro]p[ri]e

ptu min. Genus in est comprehensibile sub se 10.
 suprema genera qd commentum, sed hoc
 suprema genera non sunt supra se aliud
 genus, aliud non spectat suprema genera qd
 genus in est non tollit aliq genus qd potest
 definiti.

R. Concedendo mai. et negto min. ad pbtem
 item R. concedendo mai. et distingueno min.
 genera suprema non sunt supra se aliud genus
 si qd de rebus sita suam existentiam, vel sita
 suas nitas reales, qd in pdi commentis coor-
 nam, qd no min: si considerent sita unum
 salubrem suam quatenus sunt tam intentionem
 generis, nego min. hae n. rae sunt genus, et hoc
 genus a unite; non qd respectu illorum sic,
 mentem quatenus sita suas nitas reales ab-
 hae considerant, sed quatenus sunt esse cognitum
 et abstractum a suis inferioribus qd sunt differentia
 rae cuius esse sunt unites et genus fractio-
 gica.

O bices 20. Idem nam potest esse inferior et
 superius respectu eiusdem, sed si genus in est de,
 finitum vel per aliud genus spectat superius et inferior respectu
 huius eiusdem. qd genus in est non potest definiti qd
 aliud genus. mai. potest. inferior et superius sunt
 opposita qd non potest unum et eundem generare. ptu
 min. qd spectat inferioris superius illo genere qd
 definiti vel, qd genus in est est superius ad sua genera
 in

ni parti culari, sed genus per q^o definit res q^o genus
 in eade aliquo gen^o in parti culari q^o est
 sup^o respectu illi^o, q^o nec et op^o inferi^o illi^o,
 q^o est q^o definit per genus a inferi^o ad illud q^o y
 definit ut patet in h^o, q^o a inferi^o ad illud
 q^o per illud h^o per sua gen^o definit, q^o et
 genus in eoi est inferi^o ad illud gen^o unite
 se: per quod definit et in h^o q^o nec genus
 cum aliis unite. q^o ita sunt inferi^o respectu
 unite, q^o a gen^o p^o illud.

R. Disting^o nemo mai. idem non pot^o esse
 sup^o et inferi^o respectu eiydem p^o eandem
 r^o, q^o ead^o maiorem. p^o d^o d^o r^o
 vero mai. eodem modo disting^o nes n^o.
 q^o unig^o intelligeretur nota q^o gen^o q^o quod
 definit gen^o in eoi et p^o sit unite, in quod
 p^o ita p^o d^o cubilia q^o unite, q^o unite et
 sup^o et inferi^o genere in eoi q^o definit sub d^o
 sa r^o; sup^o q^o dem et p^o, inferi^o acci^o dent^o;
 liber et de nominative. q^o acci^o dent^o aliter
 gen^o de nominat^o ni parti q^o unig^o ut eoi
 p^o cubilia p^o d^o q^o p^o d^o formal^o in r^o
 p^o cubilia, et p^o in d^o r^o generis in
 parti culari. eadem r^o gen^o q^o nec h^o d^o,
 finig^o et sup^o q^o unite. in p^o d^o
 p^o non p^o; q^o unite p^o non et
 gen^o, aliter eoi p^o cubilia p^o d^o generis, sed
 et sup^o acci^o dent^o aliter, quatenus a gen^o in eoi
 sub quo p^o h^o gen^o in parti cui sunt gen^o,
 nis acci^o dit. Est vero inferi^o p^o, h^o et p^o

p d d e a d , g e n e r e u n i t e , q u o s n o n r e p u n g a m u t
 s u l b e n e p o t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d u e r
 f o r e t u r a e m q u e r t u m i n i l l o s i n t e n t i u n i t e
 l e g i t i m i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q u o d s i r i s s o l e d h o c m o d o . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l p r e s , s u l g e n e r n o n e
 s p e s , i m o s p e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . P e r d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l p r e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l p r e s i n p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q u o d e o m a i . h u n e e u m i n i m . s u l g e n e r n o n e
 s p e s i n e o i e t e p t e r q u o d e m i n i . n o n e s p e s i n
 p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i . q u o a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g a t q u e r t u m . e x e o n . q u o g e n e r
 a b s t r a h a t a b o r t u g e n e r i l e q u o i n r a e g e n e r i s t u m
 n u m e r o d i s t i n g u i t q u o d a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m s p e s i n p a r t e . s i u n t e t
 h o e x e o q u o a b s t r a h a t a p r i n c i p a l e t p r e t e r q u o
 n u m e r o d i s t i n g u i t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q u o d a c c i d e n t i n r a e a l i e n i g s p e s p a r t e s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q u o i n p a r t e c a b i l i
 t e g e n e r s e n e d i s t i n g u a t i n p r e t e r e t p a r t e a
 b i l i , q u o i n p a r t e c a b i l i n o n e h u n e n e l i l l o s p e s
 i n p a r t e , s u l s p e s i n e o i . g e n e r a . n e n e s p e s
 i n e o i s u l i n p a r t e , s i n t e t d i s t i n g u e n d o s p e s r e
 s p e c t u a l i e n i d i s t i n g u i t , s o l o n u m e r o d i s t i n g u e n
 d o . e t t u n o n s u n t e x h o c i n p a r t e c a b i l i
 n e d i s t i n g u i a t e r o .

Olivarius

Olivarius
 p d d e a d , g e n e r e u n i t e , q u o s n o n r e p u n g a m u t
 s u l b e n e p o t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d u e r
 f o r e t u r a e m q u e r t u m i n i l l o s i n t e n t i u n i t e
 l e g i t i m i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q u o d s i r i s s o l e d h o c m o d o . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l p r e s , s u l g e n e r n o n e
 s p e s , i m o s p e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . P e r d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l p r e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l p r e s i n p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q u o d e o m a i . h u n e e u m i n i m . s u l g e n e r n o n e
 s p e s i n e o i e t e p t e r q u o d e m i n i . n o n e s p e s i n
 p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i . q u o a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g a t q u e r t u m . e x e o n . q u o g e n e r
 a b s t r a h a t a b o r t u g e n e r i l e q u o i n r a e g e n e r i s t u m
 n u m e r o d i s t i n g u i t q u o d a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m s p e s i n p a r t e . s i u n t e t
 h o e x e o q u o a b s t r a h a t a p r i n c i p a l e t p r e t e r q u o
 n u m e r o d i s t i n g u i t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q u o d a c c i d e n t i n r a e a l i e n i g s p e s p a r t e s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q u o i n p a r t e c a b i l i
 t e g e n e r s e n e d i s t i n g u a t i n p r e t e r e t p a r t e a
 b i l i , q u o i n p a r t e c a b i l i n o n e h u n e n e l i l l o s p e s
 i n p a r t e , s u l s p e s i n e o i . g e n e r a . n e n e s p e s
 i n e o i s u l i n p a r t e , s i n t e t d i s t i n g u e n d o s p e s r e
 s p e c t u a l i e n i d i s t i n g u i t , s o l o n u m e r o d i s t i n g u e n
 d o . e t t u n o n s u n t e x h o c i n p a r t e c a b i l i
 n e d i s t i n g u i a t e r o .

Iste generis apoznata à Porphyrus.
 Ad q. B. nuperrimis definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat ea raso: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed dicitur
 finitum huius dicitur ea intentione in concreto
 ea intentione in abstracto e ipsa forma vel
 forma generis qua nra est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. ea intentione in concreto nihil
 te aliud qua forma illa relativa raso quod de
 nominal ipsam nam, vel quatenus in ipsa
 na possat finitum quasi finitum; et hanc
 ea intentione in concreto, et generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur forma et finitum.
 Ad argum. q. in forma B. Nigro aut. ab pra-
 tionelem dicitur aut. definitum in hanc dicitur
 hanc non e ea intentione in abstracto q. calur aut.
 Hanc ea intentione in concreto, neq. aut. et
 hanc intentionem in concreto generis dicitur
 apoznata.
 Sed contra dices. ea intentione generis nullum
 hanc mate emi applicet. q. non definitum hanc ea
 intentione in concreto. connotabilis nates. q. ea
 generis hanc nam et forma. Sed pte aut, illud
 mate vel opel ens reale vel raso, sed nul,
 tu hanc pt dicit. q. nullum et hanc mate. pte
 item aut. nuperrimis non e ens reale. alius
 contra raso non possent habere raso generis
 q. fulferunt. unitas finitum e ens raso, et tu ut
 , sic

Iste generis apoznata à Porphyrus.
 Ad q. B. nuperrimis definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat ea raso: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed dicitur
 finitum huius dicitur ea intentione in concreto
 ea intentione in abstracto e ipsa forma vel
 forma generis qua nra est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. ea intentione in concreto nihil
 te aliud qua forma illa relativa raso quod de
 nominal ipsam nam, vel quatenus in ipsa
 na possat finitum quasi finitum; et hanc
 ea intentione in concreto, et generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur forma et finitum.
 Ad argum. q. in forma B. Nigro aut. ab pra-
 tionelem dicitur aut. definitum in hanc dicitur
 hanc non e ea intentione in abstracto q. calur aut.
 Hanc ea intentione in concreto, neq. aut. et
 hanc intentionem in concreto generis dicitur
 apoznata.
 Sed contra dices. ea intentione generis nullum
 hanc mate emi applicet. q. non definitum hanc ea
 intentione in concreto. connotabilis nates. q. ea
 generis hanc nam et forma. Sed pte aut, illud
 mate vel opel ens reale vel raso, sed nul,
 tu hanc pt dicit. q. nullum et hanc mate. pte
 item aut. nuperrimis non e ens reale. alius
 contra raso non possent habere raso generis
 q. fulferunt. unitas finitum e ens raso, et tu ut
 , sic

di dicitur de geny requiritur s. predicabilium. neq. et
 mate generis e. ens raris, alias nulla na realis
 reperit esse substratum huius rae intentionis
 genere status sed falsu hoc esse quod in
 arti, q. nem. geny dr respectu bruti et hers.
 R. ad hoc argtu negat ens, q. geny si: vel,
 tu habeat mate, cui sua rarem fructem op,
 plicet. ad ptaem dices. mate generis neq.
 esse ens reale tm, nec raris tm, nec et esse
 aliqd unu abstractu ab ente reali et raris.
 alias daretur enti reali et raris aliqua raris uni,
 uoca ead, quam tu nemo admittit. sed mate
 q. respondet rae intentioni generis in cuius
 rae raris generica q. mediu uniu mates puen
 tu. et hoc q. in raris vel unitas puenit et
 eo q. raris sunt denominabiles ab illa rae
 intentione generis, raris uniu pofruat sicut
 unu pta, seu mate rae intentionis generis
 ca.

Dubium Tertium
 Utrum genus praedicetur
 ut totum; an ut pars de
 spe: Et utrum possit geny
 in una specie uersari?

Pro

Pro huius subiecti explicatōe Nota q̄o quod dicitur
plex fit p̄dicatio. Alia directa. Alia Indirecta.
Prædicatō directa tr̄ illa in qua id p̄dicat q̄ h̄t
se ex sua n̄a ut forma respectu p̄t̄i. Indirecta
tr̄ illa in qua id q̄ suapte n̄a h̄t se ut form
p̄t̄r de sua forma. Alii hoc modo describunt
Prædicatō directa ē in qua id q̄ apt̄is & p̄dicari
p̄t̄r. ut h̄t ē aut. Prædicatō indirecta ē illa in
qua id quod ex sua n̄a apt̄u est subiecti, p̄t̄
ut aut ē h̄o. Pro hanc descriphōem intelligentiā
sciendum p̄t̄m in p̄dicatōe habere se ut formā respec
tu p̄t̄i; et formā habere se ut m̄am respectu p̄t̄i
ē vne q̄o p̄dicatō tr̄ directa q̄o forma h̄t situm
p̄t̄i; et q̄o m̄a h̄t situm p̄t̄i: Sicut a. p̄t̄i & an,
et copulam: p̄t̄i post copulam. Septem p̄dicatōes
directas ē h̄c pp̄is. petrus ē albus q̄a album figat
formam petri, q̄ suapte n̄a enunhiatur de il
lo sicq̄ h̄t situm p̄t̄i, q̄ sity debet forma. H̄c
a. p̄t̄i album ē petrus ē p̄dicatō indirecta, q̄a
id quod h̄t p̄t̄i se ut m̄a, ponit locū forme
q̄o sup̄is p̄t̄r de inferiori ē p̄dicatō directa.
ut q̄o tr̄ petrus ē h̄o, h̄t ē aut. Pr̄o q̄o sup̄is
h̄t se q̄ ut forma q̄dam q̄ recipitur in inferiori,
ly in p̄t̄o; at q̄o inferiori p̄t̄r de superioris p̄dicatō
ē indirecta, ut q̄o d̄no aut ē h̄o, h̄t ē petrus

p̄t̄r

Prædicatio directa præter appellatam solet prædicari, in di-
recta vero tunc est talis sicut quædam prædicatio in
subiecto quæ vim an genus prædicat de se ut totum
vel ut pars, intelligi debet de prædicato dicta non
a. indirecta.

Conclusio Prima

Genus prædicatur de specie vel totum et vel pars.

Tota comitatio est D. Thoma. Præterea ræ quo
ad primam partem. Genus præter de se ut genus
sed non prædicari ut genus nisi sit unum quoddam
totum partem amplectens plures species. Quod genus præter
de se ut totum quoddam prædicat. mai. Obstat
præter min. genus ut unum dicit respectu et aptitudi-
nem ad eandem in multis specie distinctis, quod
ut genus obtinet plura specie, sed ut obtinet plura specie
et totum parte, quod genus præter de se ut totum.

Quod vero est præter ut pars præter de se ut totum.
2o ræ. Genus præter de se ut quod componens illam,
sed præter ut componens et præter ut componens et
prædicari ut pars. præter præter ut pars illi.

Hæc comitatio quæ aperit genus prædicari ut totum,
intelligi debet ut totum ^{potentiale} ~~partiale~~, quia sit to-
tum ^{otale} ~~partiale~~ petendum ex sumulis, ex D. de
diffinitio ubi de diffinitio filii potatis et actualis eximij.

et præter.

et p̄ter quōd geny non sit totum actuale respectu
 sp̄m̄ aut et differentiam. totum actuale est iter clarū
 dicit suas partes ex ḡb̄ actu componit, sed actu
 aut n. g. non claudit actu h̄m̄ et brutū rate et irrate
 actu, alias ubi uny resp̄iq̄ aut; illi effect h̄ et rate
 quōd cō falsū ē. quod vero geny totum pote
 p̄batum ex contrite manet. Et insup p̄ter hanc rāe.
 totum pote nihil aliud ē quam quōsdam f̄
 p̄ig ad sua inferiora, sed aut n. g. et aliud quō
 uny; geny ē p̄ig qd ad p̄tes et dist̄as, qd ē totum
 quōsdam pote respectu illam. Rursus qd in
 certite est, q. geny p̄ter ut totum et ut pars
 li, ut, p̄t dupl̄ter sumi. Specificative et reu
 p̄licative: si sumatur, ut, specificative certū
 q. geny p̄ter de sp̄e ut totum pote et ut pars
 ad hoc n. nihil aliud pet̄it quam ut id qd de sp̄e
 p̄ter sit totum pote et pars actualis meta
 phisica, sed aut n. g. et totum pote et pars
 metaphisica, qd p̄ter ut totum pote et ut pars
 specificative. n̄o p̄ter et imprimis q. aut sit to
 tum pote patet; q. vero et sit pars metaphisica
 p̄ter, aut vero componit h̄m̄ n. sp̄m̄ sine
 ista compositio sit realis sine rāe, sed nihil
 p̄t aliud q. parere nisi pars respectu illy
 qd aut erit pars respectu h̄m̄.
 Si li, ut, sumatur reu p̄licative ita q. d̄ferē
 sit rāem toty et rāem p̄ter qd rāem p̄ter

¶ p[ro]p[ter] de spe, falsum e[st]. si reduplicative ita
 quod r[ati]o tot[us] d[omi]ni p[ar]tis sit rel[ati]o ad h[oc] ut g[en]us
 p[ro]p[ter] de spe r[ati]o e[st]. Im[mo] p[ro]p[ter] id q[uo]d p[ro]p[ter] in r[ati]o g[en]e
 r[ati]o de spec[ie] est illis est, sed r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni
 p[ar]tis non e[st] r[ati]o f[un]ctio q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ro]p[ter] g[en]e
 r[ati]o, maj[or] est. p[ro]p[ter] r[ati]o de spe n[on] h[ab]et
 illa p[ro]p[ter] r[ati]o q[ui]a aut indifferens e[st] ad plura
 spe distincta; nec est de spe illa q[uo]d sit pars
 metaphisica ipsa; q[uo]d r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni non e[st]
 r[ati]o f[un]ctio q[uo]d de sp[eci]e p[ro]p[ter]. Im[mo] p[ro]p[ter]. Ut aut
 p[ro]p[ter] de h[ab]et aut alia spe p[ro]p[ter] h[ab]et
 comit[er]o n[on] q[uo]d sit p[ar]s a p[ar]te a distinctis, sed
 ut e[st] p[ar]s a p[ar]te a totum quodam p[ro]p[ter] e[st] d[omi]ni
 p[ar]s q[ui]a ut p[ar]s a p[ar]te a p[ro]p[ter] e[st] d[omi]ni
 r[ati]o p[ar]tis respectu spei: q[uo]d ut g[en]us p[ro]p[ter] d[omi]ni
 r[ati]o de spe p[ro]p[ter] h[ab]et p[ro]p[ter] q[uo]d sit totum
 p[ro]p[ter] e[st] p[ar]s metaphisica.

Conclusio Secunda

Genus ut e[st] totum quoddam
 factuale potest conservari in una
 spe et in unico individuo nonne,
 ro ut e[st] totum p[ro]p[ter].

H[ab]et comit[er]o r[ati]o p[ar]tis p[ro]p[ter] g[en]us. Genus n[on] g[en]us.
 aut ut e[st] totum a p[ar]te a p[ro]p[ter] h[ab]et p[ro]p[ter] d[omi]ni
 estia in n[on] sensibile, sed h[ab]et p[ro]p[ter] d[omi]ni p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] in unica spe a p[ar]te h[ab]et n[on] g[en]us. et in
 unico individuo. q[uo]d g[en]us ut e[st] totum a p[ar]te a p[ro]p[ter]

potest

potest in unica spe et in unico individuo con-
 servari. mai. qd. ab. p. tr. min. aut in hōis q. in
 vens sensibile, neq. rate aufert auti sua p. ta
 sp. tra, q. p. tra illa p. in unica spe p. servari.
 2a pars. Contis p. tr. q. q. g. g. n. t. a. t. o. t. u. p. o. t. e.
 dicit aptitudinem sp. endi in multis spe et
 stinctis, sed hęc aptitudo nen p. exhausti
 ab unica spe. q. g. g. n. t. a. t. o. t. u. p. o. t. e. n. e. q.
 in unica t. u. s. p. e. n. e. l. in d. i. v. i. s. u. s. p. e. r. v. a. r. i.
 ma. p. t. e. t. e. d. i. f. f. e. r. e. g. e. n. e. r. i. s. s. u. p. e. r. a. p. p. r. o. p. r. i. a.
 e. n. g. e. n. e. r. u. n. t. e. r. e. s. p. i. c. i. e. n. s. p. l. u. r. e. s. s. p. e. s. in p. l. u. r.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. s. p. e. n. e. p. t. r. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. s. u. t.
 exhausti p. t. e. t. e. p. l. u. r. e. s. d. i. f. f. e. r. e. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s.
 sed unica spe t. t. t. t. u. n. i. c. a. d. i. f. f. e. r. a. m. n. e. q.
 p. t. p. l. u. r. e. s. h. a. b. e. r. e. q. ab unica spe nen p.
 hęc aptitudo g. e. n. e. r. i. s. exhausti. mai. p. tr.
 hęc n. e. e. s. p. i. a. g. e. n. e. r. i. s. q. r. e. s. p. i. c. i. a. t. p. l. u. r. e. s. s. p. e. s.
 q. p. e. r. p. l. u. r. e. s. d. i. f. f. e. r. a. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s. g. e. n. e. r. i. s.
 q. mai. vera. min. e. t. e. c. e. r. t. a. n. a. m. a. l. i. a. s. i. n.
 u. n. i. c. a. s. s. p. e. s. h. a. b. e. r. e. l. a. u. t. h. a. b. e. r. e. p. o. s. s. e. l. p. l. u. r.
 e. s. d. i. f. f. e. r. a. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s. d. i. f. f. e. r. e. t. e. t.
 a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. e. t. d. i. f. f. e. r. e. t. q. m. a. n. i. f. e. s. t. e.
 m. u. l. t. i. c. a. t. i. o. n. i. s. d. i. f. f. e. r. e. t. q. a. h. a. b. e. r. e. t.
 s. u. a. q. p. r. i. a. d. i. f. f. e. r. a. m. p. e. r. q. u. a. m. d. i. s. t. i. n. g. u. e.
 a. l. i. a. s. a. b. a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. e. t. i. n. d. e. n. e. n. d. i. f. f. e. r. e. t.
 q. a. h. a. b. e. r. e. t. d. i. f. f. e. r. a. m. e. n. i. e. m. a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. q. o.
 m. i. n. v. e. r. a. p. t. r. e. e. a. d. e. m. p. a. r. t. e. G. e. n. e. r. i. s. i. n.
 u. n. i. c. a. s. p. e. n. e. l. i. n. d. i. v. i. s. u. s. d. u. o. n. e. n. t. t. t. t. t. o. t. a. m.
 f. u. n. t. e. m. p. e. r. f. e. c. t. i. o. n. e. m. q. u. a. m. e. t. s. u. a. n. a. a. q. u. a. m.

ubi tota specie pertulad. go ut sic non pot in
 unica spe nel in individuo gseruari: gserua
 pates, pto ans, fntis gfoctio genens ubi to,
 tum poate sunt diftra q actuant el pfirmant
 ipm geny sed has diftras gfi crentes, non tll
 in unica spe nel unico in individuo, go geny
 non tll et totam suā fntem gfoctionem
 in una spe. go in unica spe neq geny ut
 totum poate gseruari.

Quod de genere in hac parte statuta est
 hinc e, ne inferri idem repetere tenea
 mur, et asperendum e de spe. quod se:
 spes ut totum poate respectu in individuo
 nequeat gseruari in unico in individuo
 bene vero ut totum actuale. hoc imptr.
 spes ut totum actuale tm sicut pra pttat,
 sita, sed hoc pot gseruari in unico in indi
 duo. go. 2o pars quod spes ut totum poate
 nequeat in unico in individuo gseruari pto.
 go spes ut totum poate e qd determinabile
 et distinctus gdes notus duantes sed
 distincta gditiones in indi duantes neque,
 und in uno in individuo repiri go neq et
 spes ut totum poate poterit in uno in
 duo gseruari. ma. gstat de n spes
 nute uptr opendi in pluri by numero
 distinctis q distinctis sunt a gdes in
 duo duantely pto om: nam alius unū
 individuum spet plura in indi duā, differ
 ret

vel et non differet ab aliis individuis.
 p^{te} 20. Species ut totum quoad a unitate, sed
 unitate ut sic quod pluralitatem inferi orum
 q^o species ut totum quoad neq^{ue} in unico in
 individuo g^{er}erari. max. p^{te}. Species ut to-
 tum quoad nihil aliud dicit quā aptitudi-
 nem g^{er}endi in multis. numero d^{ic}itur
 h^{ic} g^{er}ens illa in sua potestate sed h^{ic}
 aptitudo est g^{er}ere unitate q^o species ut totum
 quoad a unitate. min. p^{te}. ex ipsa d^{ic}itur
 unitate g^{er}endi, q^o a unitate g^{er}endi in mul-
 tis. q^o. H^{ic} r^{ati}o a^utem g^{er}endi idem de
 genere et est alia unitate q^o logic^{is} g^{er}endi
 r^{ati}o g^{er}endi neg^{at}ur in unico t^{em} in
 individuo aut p^{te} p^{te} ex se ut unitate
 sunt p^{te} ut inferi est multiplici iⁿ tota.
 H^{ic} nonnulli ponunt d^{ic}erentia inter g^{er}en-
 s g^{er}ens d^{ic}entes g^{er}ens p^{te} g^{er}erari in
 uno in individuo non vero g^{er}ens in unica
 g^{er}te, q^o autem si legantur de g^{er}te ut totum
 actuale est audiendi sunt, si vero de ea ut
 totum quoad audiendi. Species n. ut totum quoad
 non n^{on} respiciit plura in d^{ic}itur q^onam
 g^{er}ens plures g^{er}es p^{te} p^{te} illos g^{er}ens n^{on}
 p^{te} g^{er}erari in unica g^{er}te ut totum quoad
 q^o ut sic respiciit plures g^{er}es, q^o nec g^{er}es
 ut totum quoad p^{te} in unico in d^{ic}itur
 g^{er}erari. nem. q^odem est ex parte g^{er}erari
 quod est d^{ic}itur r^{ati}o g^{er}ere neg^{at}ur
 p^{te}

prope p[ro]p[ri]etate in unica p[ar]te quam p[ro]p[ri]etatem
 in unius individuo q[uo]d dicitur quod genus
 p[ro]p[ri]etatis dicitur et in ordine ad quod
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur intrinsicè illud q[uo]d dicitur
 et p[ro]p[ri]etate dicitur illud n[on] quod dicitur p[ro]p[ri]etate
 dicitur dicitur n[on] in dicitur dicitur quod
 p[ro]p[ri]etate in p[ar]te dicitur illud n[on] in dicitur
 p[ro]p[ri]etate sed p[ro]p[ri]etate dicitur affi-
 ciunt et dicitur dicitur alij dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate
 prope p[ro]p[ri]etate in unius individuo, n[on]
 n[on] genus in unica p[ar]te. Sed hi dicitur
 legunt de p[ro]p[ri]etate ut totum dicitur, n[on] ut
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur ex illorum dicitur p[ro]p[ri]etate.

Obi dicitur q[uo]d contra iam dicitur. Si genus
 dicitur ut totum quod dicitur, genus in modo
 dicitur n[on] dicitur a p[ar]te alij dicitur n[on] e-
 de dicitur, q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum. n[on].
 patet; nam alij dicitur et p[ro]p[ri]etate n[on] p[ro]p[ri]etate,
 dicitur diversa dicitur dicitur et dicitur dicitur
 totum dicitur. mai. p[ro]p[ri]etate ex dicitur. p[ro]p[ri]etate n[on].
 in hoc dicitur a genere et ipsa dicitur ut
 totum, h[ab]et, ut dicitur totum dicitur p[ro]p[ri]etate
 de quo dicitur genus n[on] p[ro]p[ri]etate ut p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate. q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum
 dicitur n[on] dicitur dicitur et dicitur dicitur
 ut totum et ut p[ro]p[ri]etate. q[uo]d genus n[on] dicitur
 ut totum et ut p[ro]p[ri]etate. dicitur p[ro]p[ri]etate, dicitur dicitur et
 dicitur dicitur dicitur. q[uo]d dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate

P[ro]p[ri]etate

Qd dicari ut totum et ut pars.

R. 19. Distingueno orai. Si genus qd
causet ut totum eodem modo quo spes, non
differret a spe qd dicitur mai. Si genus qd dicitur
diverso modo nego mai. et sic se res tot.
genus n. si cel. quoniam cum sit in hoc qd
impartare totum eompositum vel tota spm
subire tu differet ab illa in moda illa impa-
tanti. nam spes n. g. tot ad part. debet,
minate totam spm aut se. et rate, et
genus nempe aut, determinate totum aut
proprium sentienti; rate vero non adfert
nisi indeterminate et in differt.

R. 20. Genus qd dicari ut totum potate. spm
ut totum actuale. hoc et tota actu g. hinc
spm. Et hi duo modi qd dicantur suffi-
unt ad diversificanda qd dicantur. Ad
tam partem R. 19. repugnare qd idem
sit totum actuale et pars actualis non vero
repugnare qd idem sit totum potate et pars
actualis. et hoc modo se tot genus respectu
spes. aut n. simpliciter e pars actualis qd
cum dista componit totum et tota tota potate
qd in potia g. hinc et altera partem spm

R. 20. Distingueno aut. repugnare idem
qd dicari ut totum et ut pars plusice quod
aut. n. et apte se nego aut. et si cere. quod
parti plusice repugnare spe totum, et ut totum
hi

partem repraesentat esse partem ut patet in
composito genitivo, quoniam pars formati
vel materia similiter pars pluralis non est
totum compositum et ideo tales partes pluralis
non possunt predicari in recte de suo toto.

Falsa n. e. hanc opinionem hanc materiam, sed hanc
genitivum obliquum vel hanc compositivam materiam
et formam. At vero pars metaphisica potest bene
esse totum pro parte, vel est totum pro parte bene
ut esse pars speciei metaphisicae hanc. quoniam et pars,
si metaphisica intrinsece et connexa a toto, fit totum
quodammodo pro parte et recte huiusmodi quod potest dici,
si in recte de specie.

Obiicitur 20. Si genus predicaretur ut totum pro
parte predicaretur vel quod in differens et esse, sed genus
non potest de specie vel quod in differens esse non potest
ut totum pro parte. mai. potest. totum n. pro parte et unite
quod est quod in differens et esse. min. potest genus v. g. aut
quod potest de hanc potest ut quod determinatum per hanc
distraam ad hanc speciem. sed quod potest ut determinatum
naturam non potest ut in differens, quod genus non predicatur
tetur de specie ut quod in differens nec ut totum pro parte.

R. Hoc arguitur recte quod bene genus non hanc predicatur,
si de specie ut totum pro parte sed et ut partem meta-
phisicam quod nos libenter concedimus; non tamen quod
genus nullo modo predicari de specie ut totum pro parte
quod genus potest de specie totum quod non potest illam continere.
per distraam vero solum limitat hanc per quod est totum
sibi extrinsecum quod non est in differens tollit.

Obi

Obijeres 3.º Contra 2^{am} Constem. Genus
 et spes identificantur propter. q^o posita spe po-
 netur et gen^o. q^o gen^o potest saluari in unica
 spe. ja sequa p^otr. q^o nihil pot^o esse sine illo
 q^o e^o filii esse, alias aliqd^o posset esse sine sua
 sp^o q^o absurdum e^o, ans p^otr. gen^o p^otr^o est
 de spe ut aut de h^ore, q^o gen^o et spes identi-
 ficantur propter. et formo e^o h^ore de genere et spe
 ma^oat^oter, h^ore q^o ip^ois n^ois substratis istis se,
 eundis intentionib^o generis et spei.

R^o. Concedendo ans et distinguen^o sequens.
 q^o posita spe p^onet et gen^o, q^o ad p^ota sp^o
 et ut totum actuale q^o sequam p^onetur
 et gen^o p^otr totam e^o p^otr^o saluam,
 nego sequam. Et eodem modo et stringens
 alteru^o sequens. et hoc arg^otm tu^o p^otr^o q^o,
 no saluari in unica spe in ad^oquate, non
 vero ad^oquate.

Obijeres q^o. Illa p^otr^o generis n^ois
 aliqd^o reale vel n^ois, neutru^o pot^o dici; q^o ficti,
 e^o h^ore h^ore distinctio de toto p^otr^o. p^otr^o min.
 n^ois n^ois n^ois e^o aliqd^o reale. q^o de q^o e^o aliqd^o
 reale in genere, aut n^ois saluari in unica
 spe h^ore se: q^o si h^ore p^otr^o saluam aliqd^o rea-
 le, saluam tota in unica spe q^o e^o p^otr^o dicta.
 nec e^o aliqd^o n^ois q^o p^otr. act^o ad q^o n^ois n^ois
 h^ore h^ore p^otr^o e^o reale, q^o et ip^ois p^o,
 act^o e^o aliqd^o reale. sequa n^ois. q^o n^ois
 p^otr^o sumit ex actu, ans p^otr: aut n^ois p^otr^o h^ore

ad hanc speciem distram & aliq' reale sed rite
 & aliq' ad quem ord mag potestas generis
 go eius nem.

R. N. go min. & n. illa potestas non reale
 aliq' sed raris fructus loquens ut supra ex
 tes de uniti in coi, dicitur mag mag potestas ad speciem,
 du in multis tunc tunc ex dependenter ab inctis,
 quamvis manifeste aliq' reale sit in se.
 raris substrata. ad impugnatum & q' aliq' illa
 ad quem ord mag potestas generis fructus
 sit et aliq' raris, aut n. determinari raris & raris
 ut sic, non e a parte rei, non dat n. aliqua
 actio realis independens ab inctu mediante
 qua determinetur aut ad hanc speciem, p' distram.
 go aut a parte rei non e determinabile fructus
 sed tunc raris determinabilis & determinati
 tunc raris. et hanc raris aut ad quem ord mag
 potestas generis est aliq' raris fructus. et
 hanc solus raris fundat in sententia cetera a
 Thomis recepta q' statuit compositionem
 ex genere et distra non raris et raris tunc spe.

Obicies go. Si acta hypothese raris ali,
 quam generis cum in unica tunc spe raris
 n. g. stat in solo hanc, uti post diem in hanc
 fructus, propter formam vera specie ista se.
 hanc aut, in qua q' dicitur aliq' unile, sed non
 p' dicitur spes raris distra nec q' raris raris accidens.
 go geny raris raris in unica spe. Item raris
 eodem casu talis spes raris raris sed est
 doctis q' stat genere et distra go. tunc q' dicitur geny
 in unica spe.

R. Admittendo in casu voluto posse genus
 prædicari ut probat argum; et et posse eadem
 speciem definiiri et eodem genere predicari ut totum
 prædicari si q. poneret in sig. Septis sed negat q. hanc
 generari in unica spe quatenus e. totum
 prædicari; non n. illa spes exhaustivè ad æquata
 illig prædicatorem sed tunc in ad æquata. gener,
 nativè a. effecta prædicatorem dicitur ad æquata ad
 æquata respiciendo et exhaustivè illam
 q. hanc in casu posito non contingeret. alii
 dicunt, q. in casu posito generari genus me
 latènter non legitur, et solutio et sua tunc
 probabilitatem.

Dubium Quartum.
 An genus quatenus ge-
 nus prædicetur de solis
 speciebus. an vero etiam
 de individuis specièrum?
 Duo

Duo nobis in presenti dubio sunt examinanda
da multum inter se connexa.

1° An genus immediate potest desine ita
q. immediate term: que genus respicit sit spes,
an vero aliqd aliud.

Nota duo.

2° An genus tunc dicitur de spe ita q. ad ea,
quas terminat sit illius spes tunc, respectu vero
indivisi suam non potest ut genus, sed alie
distincto modo. q. hanc solutio non tunc q. d.

Nota.

Term. immediate dicitur illa q. se ipso et
nullo alio mediante, terminat aliquem
respectu sine transcendentali sine q. di,
camentalem, ut lumen v.g. dicitur term: im,
mediate visionis q. terminat illa se ipso

Term: Imme
dialus qui?

nullo alio mediante. Term: vero mediate
eius q. rae alterius terminat, ut color est
dicitur term: mediate visionis q. terminat illa
lam rae luminis.

Term: mediate
qui?

Notandum est. Term: adaequata dicitur illa
q. ita terminat respectu aliquo ut alium term:
respicere non queat, q. na rae term: adae,
quas potest infima e. color q. ita terminat
nat illam, ut ad nihil aliud potest se alius
extendere, q. q. n. attingit debet aliquo
colore spe affectum.

Nota.
Term: Adae
quas q.?

Term: vero in adae,
quas est ille, q. quam vis terminat aliquid
respectu non tunc solg, sed alia simul termi-
nant. ut albedo est term: in adaequata infj
ga

Term: Inadae
quas q.?

Quatenus
tur de
ro etiam
vis specia

quod licet terminet utriusque non tamen sola, sed
et alii colores sunt terminare, his protatis, ut

Conclusio Prima.

Respectum generis immediate
terminant species, et de illis generis
mediate predicatur constitutio,
respectu illarum vere in ratione generis
sive primi predicabilis.

- Hoc. Con. ceteris recipit ab autoribus ex
his quibusdam quod immediate terminant generis species
sunt subiectibile in genere speciei et indivi
1. duo. Sed propter rationem contra. Illa im
mediate terminant respectu generis quod im
mediate specie differunt, sed ipsa species sunt,
quod immediate hoc modo differunt, in divi
n. ratione non specie specifica specie differunt, quod species
mediate terminant generis respectu.
2. 2a pars pro. Illud potest immediate de ali
quo quod nec potest probari, alia rationem prioris quemen
tem illi, sed quod genus quoniam species non potest probari
si per aliam rationem prioris quoniam illi,
quod genus immediate potest de specie, ma: supponit
ut certa ex lib. per se non potest: immo: et quod tal.
nam quod aut quoniam quoniam aut heri, non potest
aliquam rationem prioris, sed immediate compe
tit. quod genus immediate compe potest de specie. 3a.

3a. Conditio pars quae generi respectu speciem
 habeat vera ratione generis propter ex defectu Porphyrii
 phyrig et eius phrasim sensu definitivum
 generi in ordine ad speciem. 3o respectu illam
 habebit vera ratione generis: ex qua ratio potest
 facile et probari immediatum terminum generis esse
 speciem, quia relativa quae definitivum per suum terminum
 immediatum definiti solet. sed Porphyrii definitio
 nisi generi quae est relativa in ordine ad speciem,
 quod species immediate terminum habuit respectu
 generis. Propter ultimum conitio quia autem:
 apparentes immediatum corollarium vel terminum
 generis non esse speciem vel individuum, quod
 veri debet assignari alijs terminis immediatis
 primum respiciat, sed hic non potest esse individuum
 quia in individuo subest generi non ratio
 sui sed ratio speciei, ideo n. porphyre ait, quia hoc
 est autem. 3o species est immediatus terminus generis
 quia ratio sui et non ratio alterius subiecti eius autem
 consequens patet ex dictis de terminis immediatis.
 Propter Leibnizii ratio sequitur quia nec individuum
 dum nec species est in individuo dicitur relativum quod
 genus sed subiectibile in quod incomplete corollarium speciei
 et individuum est in immediatus terminus generis.
 Sed haec responsio impugnat in sequens
 n. ex illa definitione Porphyrii et omni phrasim quae
 plane nullam, atque hoc asserere temerarium
 in phrasim: 3o et id ex quo sequitur. sequens
 la propter. Omne relativum ut recte definitivum
 definiti debet quod suum immediatum relativum

6. topic. 7.

quod respicit sui forma hanc sententiam Porphyrius
et Artes et ceteri Philo non definiunt genus
per sui medietate cordata seu tern.
1° illorum definitio plane nitida est. ma. est
fictio. Impugnatur 2°. Genus respicit
sua inferiora id est quia ab illis participatur,
2° si genus non respicit suum medietate sed
aliquid aliud prius, et prius ab aliquo alio quia
a spe participabilis; sed hoc est absurdum
dicere, non enim a signabile illud, quod prius
spe participet genus.

Conclusio Secunda.
Genus non tantum respicit spes sed
etiam individua obtinetque veram
rationem generis respectu plerumque.
Hanc sententiam et contra Thomam Aquinensem est
stimulantes genus nihil est nisi speciem respicere
sed antequam quibus comite notum est individua
spe in duplii contra. Quidam sunt diversa
spes. ut petrus et Guegaly, Quidam sunt eorum
spes. ut Plato et Aristoteles. Hoc quod notum est per
certis de individuis situm utramque rationem
accepta potest. Genus non tantum potest de spe
sed et de individuis: 2° genus non tantum respicit
et spes sed et individua. consuetudo patet.
Illa enim dicitur fructus supponit respectu
generis. potest vero aut. 1° 2° dicitur de Petro
1

et Pando et Bucephalo aut p dico non spem,
 sed genus, sed huc sunt individua spem
 go genus p dtr et de individuis. 2a pars
 centis maiorem hnt d ptem q si genus
 respectu individuum vera ratio generis
 obtineat q dicitur quo ad individua eide
 spem de individuis n. Invenio spem ut
 de petris et brunello. res faciliem videt
 habere ptem. qa vero generis qsi sit in
 hoc q p dices de pluribus spem referentibus
 in q d p d ita in individua differunt spem
 et tunc illis aut p dtr respectu illorum q res
 aut p dtr in complete, go respectu illorum hnt veram
 respectu generis. min. p dtr in p rimis n. differunt
 spem ut patet. 2o. aut adfert partem spem ad modum
 se stantis. go p dtr de illis in q in complete.
 P dtr eadem pars de individuis eisdem spem; in
 his spem Plato e aut, sertes e aut, p dtr alij unite.
 sed non p dtr ab eis nisi genus. go genus respectu
 individuum eisdem spem habet vera ratio
 generis. ma: e certa p dtr min. in p rimis no
 p dtr spem, qa illa adfert totam spem actu
 p dtr p dtr, q tunc non p rimit; nec p dtr d ptra, qa in
 his spem p dtr aliq ad modum p se stantis, q d ptra
 non hnt, nec et p dtr spem aut accidens, qa e p dtr
 spem, q ultima duo p dtr calibia non pnt adferre
 spem, nisi respondet ad primo cum Lonanienis
 by p dtr con hnt e m p dtr calibie in nominatum tu.
 nem

neminem hanc responsio Nomiensium quae contra nemi-
 natissimam plurimum sententiam merito ab eis
 ratiis. dices forte 20. ad has rati. nem. spe q
 in his q. p. t. d. i. c. e. s. g. e. n. s. ; sed non servat ratiem
 fructem generis, ratio n. fructus generis e, q. p. d. i. c. a. t.
 de pluribus spe differentibus & individua a. i. t. a.
 enumerata nec sunt diversa spei; sed rigori
 q. o. g. e. n. s. non habet fructem ratiem generis re-
 spectu illent. Contra tra. e. q. a. ad ratiem gene-
 ris p. t. i. s. t. u. m. q. s. i. t. q. d. e. c. a. l. i. b. e. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s. s. p. e.
 d. i. s. t. i. n. c. t. i. s. i. n. q. o. ; non a. r. a. t. i. o. n. i. s. u. t. e. r. a. i. n. f. e. r. i. o. r.
 ra de q. b. p. t. i. s. s. p. e. d. i. f. f. e. r. a. n. t. , s. e. d. s. u. f. f. i. c. i. t. q. h. e.
 beat aliqua inferiora eay immediata spe
 distincta, et haec sunt ipsa spes. deinde
 ad ratiem generis sufficit q. p. d. i. c. e. s. u. t. p. a. r. s.
 o. f. f. i. c. i. e. s. , u. t. s. u. p. r. a. d. i. c. t. u. m. , e. t. a. d. m. e. d. i. a. p. r. e. s. t. a. n. t.
 tis. hoc a. l. i. t. r. e. s. p. e. c. t. u. m. i. n. d. i. v. i. d. u. e. m. e. y. d. e. m.
 s. p. e. i. - q. o. . Et certe si genus ut genus p. t. i. s. t. u. m.
 q. o. i. a. i. n. f. e. r. i. o. r. a. d. e. q. b. p. t. i. s. s. p. e. d. i. s. t. i. n. c. t. a.
 ta, sequeret aut quatenus p. d. i. c. a. t. d. e. h. o. i. e.
 non habere vera ratiem generis, q. t. a. s. a. l. t. e. r.
 spe et ipsi contrarii affirmant. q. o. . P. t. i. s. t. u. m.
 quela, q. a. a. u. t. u. t. s. i. e. q. u. a. t. e. n. s. p. t. i. s. t. u. m. d. e. h. o. i. e. , n. o.
 p. t. i. s. t. u. m. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s. s. p. e. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. b. u. s. ; q. o. u. t. s. i. c.
 non haberet veram ratiem generis: nec, nos
 et dicere volumus genus p. r. e. s. p. e. c. t. u. m. a. d. i. n. d. i. v. i. d. u. e. m.
 dua illa enumerata fructer q. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. r. a. t.
 generis, sed volumus genus q. q. u. a. n. t. i. t. a. m. p.
 respectu ad spes magis s. u. m. t. e. r. m. i. m. e. d. i. a. t. i. s.
 f. n. i. t. t. e. r.

fructus & substantia e sua ratione fructem non
amittere, sed eam ad individua usque
tendere. Ex qly colligi potest qd terminatio
generis esse indivisa una utriusq; ordinis,
2o terminatio ad aequata non esse sola spes, sed
spes cum individuis.

Obiicies 10. Contra jam Concedentem
tam spes quam individuum subsistunt
generi in qd in complete qd spes et indivisum,
dum sunt aliquid esse in ratione subsistentis,
& immediate attingit a genere. consequenter
aut patet. Quia quoniam inveniunt inter se, in aliis
quod sibi esse inveniunt, sed spes et individuum
inveniunt in ratione subsistentis ut patet, qd
hinc aliquid subsistit esse in quo conveniunt.
tunc ultra, sed hoc esse immediate
terminatio generis; qd nec spes nec individuum
immediate terminantur generis respectu.
patet min. hoc esse ratione sui et non ratione aliter
nisi terminat generis rationem, qd est immediat
terminatio. consequenter patet, ex ratione termini,
in immediati.

R. Concedendo autem et distinguendo consequens.
ergo sunt aliquid esse univocum nam si
aliquam utriusq; eorum nego consequens, qd
sunt eorum aliqua forma in sententia
subsistentis, quibus consequens et hanc
notio subsistentis proprie et immediat
fundat in spe, mediate in individuis,

et hoc posito negat. min. q. si: alig. subiectis
 bile immediate terminet respectu generis q.
 sit distincta a specie et in individuis. hinc q.
 spes et individua eorum aliqua intentione
 non vero nam aliqua univocam q. im-
 diate terminet respectu generis. circa
 hanc solvitur obiter notum individua non
 referri distincta spe velat ad genus ab illa
 qua spes illa ad illud referunt. ubi non
 recte arbitrans conuenit. cap. 2. de
 genere art. 20. a separentes speciem distinc-
 ta velat referri ad genus ab illa qua indi-
 vidua id ipsum recipi vident. fundamentum
 illorum totum q. q. spes immediate individua
 vero mediate referunt ad genus. sed hoc
 ratio efficax non est. q. q. lumen et color
 antea spe velat visibilis si referunt ad in-
 formem. licet lumen immediate color vero me-
 diate terminet visibilitatem q. mediate ut
 immediate terminare respectu aliquid
 non causat distincta spe velat inter-
 minus. 20 sequitur q. genus habet duas spe-
 distinctas q. predicabiles et generis q. specie
 b. predicabilia. hoc ipse non admittunt. q. nec
 id ex quo sequitur. p. sequenda. ratio specifica
 predicabilis sunt ex specifica ratione subiectibus
 sed sicut illos in individua sunt distinctam spe
 subiectibilitatem ab illa quam sunt spes.
 q. et genus respectu illorum haberet distinc-
 tam spe predicabilitatem, ex quo clare sequit
 spe predicabilia b. q. q. tra eorum plurimum
 opinionem.

Obicies

Obiectis 20. Porphyrii ^{fr} nullam mentio-
nem fecit spei, in deſcriptione generis, ſed ſignificat terminum.
Ad cognitiōem generis ſpe ſpem, et multis modis intelligi
videtur: et quod magis ratiōe, q̄ genus non obtineat ratiōem
generis reſpectu individui dicitur; Et relatiuum huius
ſeruat vel obtinet ſuam ratiōem in ordine ad
ſuum correlatiuum, ſeu correlatiuum generis a ſpe, q̄
reſpectu individui dicitur genus non habebit
ueram ratiōem generis.

R. Porphyrius non ideo ratiōem in ſpe individui
dicit q̄ genus deſcribit, quia illa non ratiōem
certi aut de illis q̄ dicitur; ſed q̄ ſufficiat hinc
genus et ſuum immediatum terminum: declarare ſe non exi-
ſtimans ratiōem oēs terminos enumeratim enume-
rare, quoniam oēs terminos cognoscere ſingulis
loq̄, cepti care ad claritatem generis multum conducit
cognitionem; imo Porphyrius in deſcriptione generis et ratiōem
nisi in ſua natura ſumit aut genus dicitur de
ſpecificis ſpe differentiabilibus, et in natura ſua ſpe
ſpecifica dicitur.

Ad confirmatiōem R. copioſo mai. et diſtingue
min. Correlatiuum im̄ et auctu generis e ſpes q̄es
do ratiōem mediati et remotu nego min. obtinere,
q̄bis conſequam; non in huius reſpectu immediato
et ſpe terminu, ſeu mediati et remoti et ſeruat
relatiuum ſua ratiōem, ut patet in p̄terea ratiōem
vere reſpicit eorum licet illorum reſpicit ratiōem,
diale, hinc mediante lumine.

Hinc dicta ſunt de genere reſpectu ſpei et
individui dicitur. Reſpondet modo q̄ ſpe, an genus
et reſpectu diſtinctu habeat uera ratiōem generis
nis

min. q̄ ſpe alio ſpe
et reſpectu generis
in diſtinctu dicitur
im̄ alioſq̄ dicitur
a ueritate
et hinc
nisi in ſua natura
ſumit aut genus
dicitur de
ſpecificis ſpe
differentiabilibus,
et in natura ſua
ſpe ſpecifica
dicitur.

Genus non est genus
respectu differentiarum.

ris sunt predicabilia. ut n. g. aut respectu rationis
et irrationalis, quae sunt distinctae aures. ad quoniam quod
nempe est negativum. Praeterea quod genus
aut n. g. non predicatur quod est de distinctis, sed de
vae generis est predicari quod est, quod aut respectu dif-
ferentiarum non habet veram rationem generis. ma: potest aut
n. nec est pars definitio nec tota definitio distincta, quod non
predicatur quod est. quare patet, potest aut. si quod
pars definitio, in claudere in conceptum est distincta hinc
nec fieri, alias distincta non contraheret genus, quod
contrahens et contractum debent habere distinctos
conceptus, ita quod contrahens sit extra conceptum contra-
cti; quod cum distincta contraheret genus, debet genus esse
extra conceptum contractum, quod genus non est pars distinctae
definitio distinctae. Sed de hoc latius infra, sub
de distincta.

Genus potest de specie
in abstracto, potest
non proprie esse hinc.

Quaeritur ultimo, circa motum potest dici
generis an genus potest in abstracto de specie
n. g. humanitas et animalitas, an vero hinc in
concreto; ad hoc est breviter genus in abstracto
bene potest predicari de specie in abstracto, hinc
non accipitur forma se potest. in potest. de hinc,
manitate bene potest predicari id quod de specie illius,
sed aures et de specie humanitatis quod bene
illa predicari in abstracto. ma: non habet distinctum
datum. potest enim de specie humanitatis et potest
re hinc, sed id quod ex sua specie habet potest hinc hinc
hinc et potest aut, quod aures et de specie hinc,
manitatis. ma: potest potest. hinc potest et
aut, quod id quod potest potest hinc, potest et

ex una sp̄ia aut. q̄ sequa vero p̄tr. aūtitas
 p̄tr. q̄ dicitur aut; q̄o si humanitas est p̄tr
 q̄ dicitur aut, aūtitas erit de sp̄ia humanitatis.
 P̄tr idem r̄o. Partes dōtis bene p̄nt dēfiri
 de dēfinitōe q̄ dicitur. sed aūtitas ē pars dōtis
 humanitatis, q̄o bene p̄t de illa p̄dicari. p̄tr min.
 si n̄ velles dēfiri humanitatem s̄e deberes
 dēfiri. humanitas ē aūtitas et rationali-
 tas, eo modo quo h̄o in ḡesto, dēfiri q̄ sit aūt
 rate. q̄o mi. vera. Dixi my dūmodo ḡengrō
 accipiā p̄tr se q̄cise, q̄a in eo carne falce
 redderent q̄p̄ies. Summ̄ a. ḡeng n. y. aut p̄cise
 q̄to ḡiderat h̄u p̄tr q̄ dicit formā aūtis, h̄oc
 viventi simili h̄u. et q̄ tales q̄p̄ies q̄p̄entals
 s̄e p̄tr. q̄a redderent h̄u s̄e h̄u q̄ humanitas
 est forma aūtis q̄cise, q̄ certe falce ē.
 cum humanitas sit forma, aut est aliqd̄ am-
 plis adhuc. P̄tr r̄o. Nulla pars q̄ n̄ in simul sit
 totum p̄ote p̄t vero p̄dicari de toto, sed aut p̄cise
 se acceptum h̄u dicit partem, q̄o n̄ p̄t bene
 p̄dicari de toto vero.

Prævisi qd?

Dubium Quintum
 Vtrum Definitiones à
 Porphyrio traditæ sint
 bonæ speciei scilicet?

Fres

Tres species definitis tradidit nobis Porphyrius.
 1^a. Species est quae sub assignato genere ponitur.
 2^a. Species est de qua genus in quo predicatur.
 3^a. Species est de pluribus numeris differentibus in quo predicatur.

Et recte Porphyrius nam species tribus istis definitis
 ad arandum censuit: includit species tres habitus,
 nes inata triplicem considerationem qua de ea potest
 re proponi. 1° Namque considerat species quatenus
 quid inferri in recta linea per cam mentali, ob hoc
 competit ei 1^a definitio ut patet. 2°. Considerant
 species quatenus in genere officii sicut de quo genus pre-
 cetur in q^o. ob hoc competit ei 2^a definitio. 3°. Potest
 considerari in ista inferiora respicit, et sub se
 continet, et sicut hunc respectu competit ei 3^a definitio.
 De duabus primis definitis et aliquibus disputat,
 num se sunt duae definitioes, an vero unica sit. Nos
 cum Alberto magno et aliis dicimus esse duas,
 cuius ratio haec est: quia istae definitioes duas sunt
 et non unam habitum explicat, 1° non
 unica definitio sed sunt duae. et sequitur patet, et
 similitudo n. definitio de sumenda est et sicut ista ratio
 definiti. aut patet. 1^a habitus est sicut inferri
 ad superius. 2^a sicut est sicut inferri in ordine ad
 sicut predicabile, sed haec sunt duae habitus, et
 ut patet sicut loquendo, 1° autem non. Habent
 in ista habitus duae, talem ordinem inter se
 ut 1^a sit quasi causa 2^a, ut bene notat Coetanus
 vides n. genus sicut patet de specie in q^o. quia species illi
 subest in recta linea per cam mentali, hunc sicut
 sicut

quo suppon. et ideo sic ordinata sunt ista species,
ut jam declarata habitus. per am. 20. Et
sunt haec duo species qd specii subiacibilis nam pthomo
declarentur, clanculo verbis sic tradi.

Species subiacibilis e partikulare aptum pte
subesse alicui generi in quid. Et hoc e
qtho defio species subiacibilis corespondens prima
Porphyriana, in qua geny e, h, partikulare,
in quo queniit spes cum aliis aliq subiacibilibz
religru parva sunt dista. Per illas n. inq, 1.
nis differt ab in diri duo q qdem subest generi
in qd, sed non pte, ut supra dictum e. Differt 2.
et a subiacibili dista q non respicit geny, sed
distam. et respicit suu suuq non in y, sed in
quale qd: et per hoc geny differt spes subiaciti, 3.
his a subiacibilibz alicui qd i cabitur q non sub,
in unq in qd, sed tm in quale acci dentale, ut et
supra dictum e. Diximo et in defio alicui qe, 7.
nen, qd ad raem spes subiacibilis satis e q alicui
generi pte subit, licet non si: unde hoc e neve
spes subiacibilis, qd alicui generi aiti se. pte subit
in qd; li ad subita aut viventi non pte subremote
subit.

Descriptiva spes subiacibilis dexto
hac e. spes subiacibilis e, q pte apta e nata
subiaci generi in qd. Et haec respondet 20 par,
phyriana. quod sit descriptiva patet, qd patet
7 subiacibilitatem. Saq qe ppritas qd am spei
sunt n. ex eo, q ho n. q. apte ut in in plunly
numero differenti ly, onq ppritas qd am q sid qd,
cabilis de multis, eodem modo distinctis, ita ex eo
q subit generi in qd, onq qd am ppritas qd
subiacibilis, raem unq pat spe fctm in pte de
quo geny cui subest pte cep.

Gencl:

Defio speciei
subiacibilis qtho.

Explicit defio.

Proxieme.

In quid.

In qd.

Alicui generi.

Defio spes sub
iacibilis de
scriptiva.

Definitio descriptiva
tina Sp̄i.

Descriptiva vero huc est. Sp̄es est q̄ de pluribus
numero distinctis in q̄d predicatur.
Explicatio hanc definitum petenda ex figurativis.
Solum est advertendum nos in sp̄e simplicem re,
spectum admittere et considerare, et ad quem
cumq; illam aliquam seq̄ proprietatem. Inq̄is
m̄d n. sp̄es respicit gen̄i inq̄m suam figurat
respectu om̄i p̄prietatis q̄ vocat̄ sub̄iabilitatis, et
hunc respectu cum sua proprietate descriptivam
pop̄i. Duas primas definitio, explicatio supra
Alter respectu quem sp̄es h̄t̄e in ordine ad
individua h̄m, que illa respicit inq̄m suam
inferiora, in q̄b̄ p̄t̄ esse, per que respectu
q̄d̄i calitas de quo in p̄senti: et huc p̄s̄o respicit
tu om̄i illa p̄prietate, q̄d̄i calitas sc̄i de pluribus
numero in sp̄e h̄m, in q̄d̄. quod in n. ex ea q̄d̄i
q̄ p̄t̄ q̄d̄i calitas de multis ita et ex eo q̄d̄i
nō habeat aptitudinem resp̄endi in pluribus
num̄: dist̄. sc̄i q̄ p̄t̄ q̄d̄i calitas de pluribus non
sed sp̄es est tale q̄d̄i calitas sc̄i resp̄endi in pluribus non
diversis. q̄d̄i sc̄i q̄d̄i calitas de pluribus
eodem modo distinctis.

Hæc ergo duæ ultimæ definitio explicant nām
sp̄es q̄nt̄ resp̄endi formam q̄d̄i calitas. et solum
quæriunt sp̄es infim̄ non subalternis.
Duæ vero primæ à Porphyrio assignatæ non
exacte explicant nām sp̄es q̄d̄i calitas, sed conve-
niunt ut sp̄es tam subalternis q̄nt̄ infim̄
ut

spes infima qd?

spes subalterna q?

genus subalternum qd?

ut inveniendi clare patebit. spes Infima, vel
 speculatio prima ut alii loquuntur & illa qd facta
 est spes et non genus. Vel qd idem est qd subse non
 habet alias spes. ut hoc n. g. & spes ad omnia, sine
 speculatio prima, qd tunc est spes et non genus, nec
 n. habet sub se alias spes de qd p. l. c. q. facta in
 minima. Spes subalterna dicitur illa qd facta est spes ut
 sit et genus. Vel qd habet alias spes sub se de qd p. l. c. q.
 edur. ut aut. &c. Et his speciebus subalternis hinc
 generantur defectus speciei subalternis, non tamen generantur
 ut illis defectus sine ultimis secundum qd dicitur.
 Genus subalternum est illud quod subalterne
 dicitur, ut aut, corpus, vivens. Genus Genera,
 visum est illud supra quod nullum aliud genus
 ponitur, ut subita. Et talia genera genera
 prima numerantur a pluribus de eadem. De
 quibus sunt decem Prædicta canentia de
 qd n. p. l. c. q.

Ex dictis colliges qd Nomen speciei est
 nomen qd plura ut plura significant. In eo si illud
 respectu explicator, qd tunc dicitur sunt et qd eum ostendit,
 ut cetera p. l. c. q. dicitur. Speciem si: subalternam vel
 ostendit dicitur qd dicitur calidum et nos p. l. c. q.
 Spes subalternam quia talis non est ostendit et ostendit
 talis: spes vero qd dicitur calidum a ostendit et ostendit
 qd spes subalternam a ostendit calidum dicitur ostendit
 qd ostendit. p. l. c. q. dicitur. dicitur dicitur n. ostendit
 fundit ex dicitur ostendit ostendit ostendit ostendit.
 spes qd dicitur calidum dicitur respectu non generans ad n. g.
 riora, n. qd n. g. qd dicitur de qd p. l. c. q. n. qd n. g. qd
 tu qd n. g. qd dicitur: spes vero subalternam vel
 tunc dicitur respectu ad suum superius in quo n. g. in
 clu

cabile et subii cabile referunt ad se invicem
 sed genus respectu speciei est cabile. qd spes est
 respectu a ad genus et subii cabile, qd ad se
 longinatus fructus ratione cabilis.

Tri eris 70. Prima Defio Porphyrij qd venit
 alteri a definito. qd non e bona sequa patet. pter ans.
 quoniam in indivis. qd. pter item ans. Petrus in dicit,
 dicit, sed petrus ponit sub genere ante se. qd ans nemin.
 si respondet eas de se non intelligi de quocumq. positio-
 ne, sed de immediata, quomodo non ponit sub gene-
 re in indivis. qd inter rationem et genus et indivis.
 dicit mediat spes. impugnans hoc modo. In dicit
 dicit generis ponit mediate sub genere, arguendo nulla.
 ans pter hoc aut, hoc facta sunt in indivis. genera
 sed de hoc nulla mediate spe sunt sub aut et
 sub facta. qd in indivis. mediate ponunt sub
 genere. omnis variis solutio qd ab aliis ubi
 solent. R. solutio inter arguendum data, qd
 bonam nullam parti impugnatem si de indi-
 viduo specifico intelligat, illud n. nunquam in
 dicit sub genere ponit, qd in indivis. dicit generis
 mediate videt ponit sub genere ubi aliquid ad,
 dicitur ut arguere plene soluat. qd quo sciendum
 aliter speciem, aliter in indivis. quomodo sub
 genere ponit. spes ponit sub genere positione
 facta, in indivis. tua positione mediate. hoc s.
 spes ita ponit sub genere, ut id, ratione eius ponitur
 omni ab ipso genere. qd dista quam autem spes
 supra genus ex ipso genere origine trahit illamq.
 genus in potentia continet. at vero in indivisum
 non

R.

non penit, haec malis sub genere, ita ut illi, cuius
 rōe penit, omnes ex ipso genere, sed omnes ex con-
 ditionibus materialibus, q̄ non ex ipsa essentia generis
 originem trahunt sed illi accidunt, et plane ab
 extrinseco proveniunt. Jam q̄ ad impugnationem
 dices individuum generi esse immediate q̄dem peni-
 sub genere, positione tamen malis non facti, et
 hanc positionem malis in rigore loquendo non esse
 immediate, q̄ individuum non immediate parti-
 cipat naturam generis, sed per mediantem aliquam spe-
 et ex hac solutio potest solui argutu q̄ fieri solet q̄tra
 id q̄ precedenti subis stabuimus, termi: scilicet materia-
 tum generis esse spiritum, et non in divi. Termi: sermo
 n. nō ē de termi: facti immediate, q̄ factus sermo,
 nat geny et factus sub illo penit, non de termino
 mali qualis ē in divi. Individuum generi esse, q̄ q̄dem
 nos ad nulli mō non tū distinctum a specifico sed
 ut idem interpretans q̄ specificū esse sub alio tū gen-
 tu.

Obiicies 70. Contra rāam Periphryj estim
 factur n. ex illa Petrum esse spiritum, sed hoc non
 admitteretur q̄ nec id ex quo scitur. p̄ter seipsum
 spiritus de qua p̄ter geny nō q̄, sed geny n. g. atq̄
 p̄ter de petro nō q̄, q̄ petry ont p̄ter.

R. Inval geny p̄ter de petro nō q̄ malis ate,
 non vero immediate: et haec malis intelligenda ē
 defectio de p̄ter nō q̄ immediate sed certe sub
 spei competit et non in divi duo, q̄ si vicius item
 veni esse hoc de in divi duo specificos, non a. de
 generes, q̄ de illo p̄ter geny nō q̄ immediate.
 R. Etiam tamen esse sub hoc sed tū immediate
 matter

matris, non vero fructus, ut supra dictum; pro n. aut immunda,
 te de hoc autem, sed tunc immediatissime mater et non
 fructus. non volumus dicere ut dicitur non fit
 fructus n. dicitur generis de individuis, q. nō
 tollit q. dicitur fructum illius ut supra habitum ē.
 sed immediate illa non ē fructus. hoc ē, q. aut
 si immediate respiciat hoc individuum non
 tollit fructum sed explicat, sed tunc mater
 et conditio n. si mater q. nōn ad sunt
 singularem et individuum.

Obiicitur 20. Contra 3am Dionysij de
 frum. Illa definitio venit et generi, q. nō ē
 bona. q. supra patet. pro aut. geny n. q. aut pro
 de differentibus numeris, sed hoc ē definitio spei
 q. illa venit et generi. min. ē certa. pro mai.
 supra late probavimus geny q. dicitur de individuis
 eisdem spei. sed illa tunc numerus different. q.
 mai. vera.

Obiicitur 21. Ergo omnes ad probandum distinguere mai.
 geny pro de pluribus numeris eo modo quo supra,
 vero mai. diverso modo quod mai. et tunc
 ista existit in hoc q. geny q. dicitur de
 de petro et amando, q. solo numero distin.
 quibus, sed tunc ut pars etia determinata,
 pro vero ut tota etia in xta dicta.

Obiicitur 22. Cum Caribano. geny q. dicitur de
 de pluribus numeris distinctis, sed non tunc, q. et
 dicitur de pluribus spei distinctis, q. certa spei
 non competit. illa n. tunc pro de pluribus nu.
 meris distinctis, ita ut, si tunc, cadat sup. si pro,
 non

non sup li numero, qd et gony pter qd tm
 numero differunt, ut de petro et paulo. &c.
 Obi ctes qd. Sol, luna, mundus, et angeli
 sunt spēs. et tu non sunt predicabiles de pluribus
 numero differentibus qd de spēs nulla e mai.
 et certa pter min. qd non dant talia in eom
 nāa q numero distinguant. qd. p.

Ad. Concelebratio mai: et reges min. Ad pām
 pter cum distri chone non dant talia extra
 existentia, qd e mai. saltem pter talia neg
 ans. et tunc negatis psequam. Oppones nē
 hoc qdem spēs quod 3a prima in argto em,
 querata, saltem tu de nōis angeli cis, q
 creta sunt spēs. et tu sub illis pter s. the.
 man et sig distri non pnt spēs gnari plura
 indistincta numero tm distri. qd solutio
 la. Hoc argto pter dubium Seyner.

Dubium Sextum
 Vtrum Definitio Speciei
 predicabilis conveniat na
 turis Angelicis?

Hoc

Hoc dubium movetur ab authoribus per sententiam d. Thomae quia tradit 10 parte q. 5a arti. 2. et alibi ubi ait eos Angelos inferre spe, ita ut nulla natura Angelica habeat nec tres sint substantiae plura in suis, una numero sua distincta. Quam sententiam sequuntur et defendunt eos etiam Disputi. Fundamenta huius coetus assignat hoc; quia propriam numerice multiplicatae et distinctivae in una quantitate motu affecta quae quibus Angelis esse nulla potest, sicut ut nulla sit et individuum multum habet. Quia fundamentum multis modis evestere conantur et sunt extra scholam d. Thomae. sed quaedam eorum arguta reformant; et clare solvant, Caribani in prima parte loco citato. et alii inter quos d. Th. Et notis hic quidem arguerent et ostenderent sub quavis Angelorum spe non esse plura individua numero distincta id est aliter et instituti, sed solum, an supposita d. Th. una sententia quae notis Angelicis deus spei predicabilis supra relata et explicata.

Pro huius dubii solutio sententia 10. Quales spe Vnde. Alia Vnde et solum rem et rationem. Alia Vnde solum rationem suam. Vnde solum rem et rationem et illud quod solum fundam. mentum unitatis in re et in intellectu. In re et deum quia actu reperit in multis individuis, in intellectu autem quia substantia est illi solum conditionibus in individua unitate ut natura humana v.g. et unitas solum rem et rationem, quia in re reperit in multis; ut in Petro, Paulo, et rursus, et ceteris et aliis. et alii etiam in illis alia quodlibet in suis, dualibus.

Vnde vero solum rationem suam et illud quod licet in re non reperatur in pluribus, sed in uno tantum, obiectum huiusmodi

Q. An naris Ange-
licis quoniam
desio spes fides?

Natio.

Vnde duplex.

Vnde solum rem
et rationem quod?

Vnde solum
rationem suam quod?

Sextum
nitio Spei
nveniat
elicis?

in tunc sine g^o in dicitur in dicitur in dicitur ex quo
 modo dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 sed natus in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 et quilibet alia corpora celestia, et natus in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 obicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 tunc nam in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur

Nota 2^a.

Nam specifica
 in Angelis nos
 tunc cognoscere
 sine dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur

Sciendum 2°. In Angelo dicitur in dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 dem dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 alius natus in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 Angeli ad in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 cognoscit Angeli et ut in se in dicitur in dicitur
 illam in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 vel in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 Angeli vero in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 ad in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 compositam n. g. ad in dicitur in dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 optima in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 vitate aut dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 nam specifica Angeli alio, ulla in dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 sunt in se in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 nam illam specifica simul cum dicitur in dicitur
 in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 propter in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 dicitur

de respectu Beatorum, et animam separatam
 non Angelicam non sunt si calites aut unites,
 quia ab ipsis cognoscuntur ut in se sunt et p[ro]p[ri]a
 tunc sp[irit]u. Nec t[ame]n ob hoc falsitatis argu-
 untur, et in ty[po] n[ost]ro licet q[ui] hoc statu non Ange-
 licas aliter ac in se sunt cognoscunt quia veritas
 et falsitas sunt t[ame]n et in mente componen-
 ter, sicut dicitur, asseruente si unum de aliis,
 aut negante unum de aliis. Ideo vero natura
 Angelica obiecti est in t[er]ra n[ost]ra obiecti differ[entia] n[ost]ra
 virtuali obiecti t[ame]n in simplici exist[entia] h[ab]ere
 quod est prima mensura exist[entia] n[ost]ra, in qua nec
 veritas, nec falsitas est, ut supra diximus.
 In ty[po] n[ost]ro cum hoc modo cognoscit naturam
 Angelicam non asserit aut statuit illam
 esse a parte rei separatam a quibuslibet in
 substantiis, hoc n[on] falsum est. Sed t[ame]n exist[entia] h[ab]ere
 dicit naturam specificam, non apprehensa aut
 cognita differ[entia] n[ost]ra virtuali, sicut et, quod in ty[po]
 n[ost]ro quod est natura humana abge quibuslibet in
 divinis substantiis, non indicat aut dicit illam
 esse quod in t[er]ra dicitur separatam a parte rei
 sed t[ame]n considerat illam naturam non considerat
 t[ame]n in t[er]ra dicitur, quod in ty[po] n[ost]ro optime potest ob
 suam virtutem qua valet, quia natura separata
 t[ame]n, et separata coadunare.

Sciendum quod Disputes de Thema in ex-
 plicanda sig[na] sententia est singulos. Quibusdam
 existimant naturaliter quod dicitur in parte est dari
 plures Angelos habet naturam naturam specificam t[ame]n

num

Nota 3a.
 Disputes inter
 Thomistas de
 hac sententia.

numeros distinctos, non vero simpliciter
 quia autem dicitur deus suam potentiam absolute
 bene posse producere plures Angelos solo numero
 distinctos. Quorum autem sententiam non
 vellet, proinde distincti facile satis faceret
 vicendi, non Angelicus esse vere unitus et
 predicabilis de pluribus numero distinctis. quia
 licet actu talia inferiora non existant et
 quibus predicatur, sunt tamen esse plura individua
 per potentiam dei absolute quod ad naturam
 unitis et per predicabilis ostenduntur satis.
 Alii a Thomista est pro sententia implicare
 contradictionem quod dicitur plures Angeli sub una
 natura specifica solo numero distincti. et quod
 sunt illos id ipsum fieri negat et per potentiam dei
 absolute. Quae sententia tenor est, subditiva
 hinc, tu et distinctum non declinanda. Quare
 supposita hae ratione sententia sit

Conclusio Prima.

Definitio speciei predicabilis generat natus Ange-
 licis quod ut a nobis exprimitur, sunt tales non a
 nobis cognita diei unitis.

Hae sententiae eas inter Thomistas. pro se ratio
 Natura Angelica quod ut ostendit nro intellectui ad
 naturam naturae materiae est una et apta ut sit in plu-
 ribus numero distinctis. quod generat ei definitio speciei
 predicabilis, et per diei unitis sunt natura. sequitur
 patet, quia nihil amplius petitur ad naturam speciei predicabilis
 unitis et unitis. proinde ratio. natura Angelica cognoscitur
 ut

ut sit in pluribus.

Petr. Condo 20. Nāa Michaelis et unigeny
alteri Angeli componit ex genere et diffra ultra
ma, qd genuit et diffra spēs pōtēcabilis. and suppa
mā ut certum gregua pōt. nulla nāa qd unitis nō
ē pōt componi ex genere et diffra, qd pōt. componi
hō ex genere et diffra et componitō d'nomi qd pōt.
hūm unitis, qd id qd unitis non ē neqz componi
ex genere et diffra. sed Angelica nāa nōy. Michā
his componit ex genere et diffra. qd pōt d'nomi,
nāi unitis et spēs pōtēcabilis.

Petr. 30. Condo. Individuum nōy. Michaelis pōt
hūm in pōtūto pōtūto, qd pōtūto nel hūm geny
aut spēs aut individuum, qd qd nō ē in pōtūto d'no
quo pōtūto med omē et nō illo. et tunc ultra, sed nō
ē in pōtūto pōtūto hūm geny, qd nō ē in individuum
dūm Michāelis non sunt varietates spēs angelica.
pōtē in pōtūto pōtūto hūm in individuum pōt
pōtē aut spēs, quod uny, nō d' cab, habet
intentiō. si nō ut spēs qd componit et d'no
spēs et unitis: si vero ut individuum pōtūto
cum individuum mediate qd finem sub aliqua
spēs, qd diffra individuum mediate limitat
spēs, tunc individuum Michaelis et Michaelis
mediate sub nāa Michaelis hūm sub spēs
cum non pōt alia nāa assignari qd pōt spēs
mediate hūm individuum, sed spēs qd pōtūto
nō pōt pōtūto et unitis et qd d' cabilis et pōt.
nōy. qd nāa angelica et unitis et pōtēcabilis de
pōtūto.

Olivius

Obiicit qd. Vt aliqua nra sit unitas et
 spes qd. caritas, debet esse apta ut sit in pluribus,
 sed nra nra. Michaelis nra est apta ut sit in pluribus,
 nra. qd. non potest denominari unitas et spes
 caritatis. pto nra. illa plura non pnt esse ut
 supponit in sententia D. Thomae. qd. nra est apta
 ad operum in illis; frustra n. spes illa aptata,
 d.

R. Concedo nra: et nego nra. rā nra. supra
 habetur e nra Michaelis aut aliorum ange,
 si ex malo operum in nra esse aptata et in idē
 ferentem ad operum in pluribus. Ad nra,
 nra dicit. qd. dicitur aut et dicitur quo sequens.
 qd. nra est apta aptitudine unitas pto nra
 et nra qd. dicitur qd. sequens. Aptitudine unitas
 pto nra nra. nego qd. sequens. et hoc arguitur
 nra pto nra angelicas nra esse unitas pto
 nra et nra qd. nos libenter qd. dicitur; non nra
 pto nra esse unitas pto nra, ex eo qd. non
 pnt dari plura dicitur dicitur, nra qd. sit et
 de qd. pto. hoc nra. non pnt, nec ideo qd. dicitur
 caritas dicitur qd. actus vel aptitudine sua hnt
 plura in dicitur dicitur: per ideo, qd. res illa qd. dicitur
 nominat spes pto conditiones quas sortit
 ex hoc qd. obiicit in nra nra unde et hnt quod
 spes denominat abstractit ab uno et pluribus in,
 unidnis et in dicitur respicit unum et plura, et
 qd. respicit nra ad modum istam nra quas
 intelligit nra qd. abstractione nra qd. dicitur nra dicitur
 dicitur. denominari namq. pto non qd. dicitur
 rei

rei facti se primum receptum sicut dicitur in fine
 generaliter facti factum sicut et dicitur in fine; ita
 quod primum fundum ornamentum factis denominandis
 non res absoluta nec ut in fine generaliter
 facti ut dicitur in fine nostro. et quod haec generaliter
 in fine sunt collecti sunt angelica illo
 nihil quod dicitur eas species denominari angelica,
 utiles sicut de pluribus dicitur; sunt et nil
 quod dicitur eas in fine nostro offerri. Nam quod existit
 ad speciem quod actus aut appetitum sicut plurimum non
 nota illa sunt in pluribus. ita quod sunt sicut plurimum
 individua, ita dicitur species in fine non finit
 vel successivum, sed finit quod ut in fine
 pluribus respiciat; de quibus ut sicut dicitur in fine
 sicut appetitum legem. et appetitum legem
 nil aliud quam quod in fine nostra in fine cognita
 ad unum et pluribus. Et haec appetitum sicut
 explicita causa. ita ut sicut dicitur. species dicitur in fine
 hoc de pluribus. haec dicitur. species ut sicut non magis de
 uno quam de pluribus tunc ut dicitur sicut. ut de
 hoc inferiori; quod a qualiter abstractum ab uno
 et individuis in fine dicitur. haec dicitur
 et aucte.

Obiicies. 20. Sequere ex dictis Deum
 esse speciem et unitum. atque hoc absurdum.
 quod et id ex quo sicut. pro sequenda. illos angelos
 factum dicitur a species et unitis quod quod sicut ad modum
 nam corpore et fine dicitur in fine unitis
 facti et sicut quod sicut ad modum nam corpore et fine
 con

concreta materialia sunt in se, inquantum sunt
 unitis et sunt predicabilia.

R. Negatio suppletur, ad p. bonum &c.
 concedendo mai. et negando min. Deum n. licet q. c. in
 a. velis q. hoc statim ad modum non corpore a non
 tu pt. q. ipsi sunt singularitate q. singularitas
 de q. non non sunt nec, et ideo non pt. deno-
 minari unitis aut sunt q. d. catibiles; ad na
 angelica cum non sit p. singularis
 bene poterit sine singularitate generari et q. c.
 quatenus spes de nominari; licet alij q. c.
 vult non sunt in se unitis et sunt
 predicabilia ex illo modo p. p. q. c.
 h. in unitis sed non placet. q. licet
 q. c. na d. in se ut sic non explicet
 singularitatem, tu ille q. c. p. d. d. d.
 singularitatem - q. na d. in se non pt. so,
 nominari unitis aut sunt p. h. q. c. na.
 na q. talis debet dici saltem ut obicit unitis
 non debet p. d. d. singularitatem
 sed na d. in se et ut obicit q. c. d. d.
 d. d. p. singularitatem. q. non pt. et
 ut sic denominari unitis aut sunt.
 Contra jam solvitur in statim hoc modo. q.
 sic et na angelica poterit dici sunt q. d. c.
 talis p. q. c. na angelica e. et p. d.
 singularis in se h. t. h. q. c. na pt.
 denominari unitis aut sunt. q. c. na
 pt. na. na angelica requirit multiplicat
 in se

indivisi duntaxat. quod est per singulares. per
 genera. vel per totum est per singulares quod
 regnum est duntaxat in plura individua. quod
 non angelice regnum multipli catum in plura
 individua vel singularia est per singu-
 laris.

Ad Negotio secundum. ad quod dicitur nega-
 bis aut. nisi aut autis quod dicitur, negabis aut.
 non enim ideo per se per se unitis est per singulares
 quod factum rem et plurimum et in comunicabilis
 factum et quod et in comunicabilis factum rem, cum
 non sit quoddam individuum in suo conceptu
 distinctio est per distinctio et rem et singularis
 factum et generis non potest dici in distinctio vel no-
 dum non est. et non specifica angeli
 factum rem quod rem et plurimum et in comuni-
 cabilis non vero factum rem, quod cum non
 angelica non involvat ubi individuum in
 suo conceptu est, sed tunc potest fieri est
 potest in distinctio factum talia potest, non obiecta
 singularitate et si est est et si est factum,
 velis factum rem.

Obiicit 30. Natura angelica et ultra
 in distinctio non respicit plura individua. et non
 est unitis factum rem. potest autem, alio non in
 distinctio non potest designari, nec non sunt
 actus nec sunt potest, nec factum, quod de
 individuis si dicitur non potest non realis
 quod

quales e angelica.

R. Distinguo ans. non requirit substantia absolute existentia aut potentia quod est in individua conditionata nego ans. voluimus dicere. q. nra angelica ex modo que dicitur est in se fit de pluribus individuis si est per se calibus unde nec fringimus in huiusmodi sed de illis nra exalem q. dicamus nec potest rem illa substantia sine potentia sine existentia, sed si cum se parent plura individua de illis nra angelica q. dicam, est ex modo que dicitur ans in huius.

Obi res 40. Contra ea q. dicta sunt ultimo in dub. supra p. ut si subiectum non est materia. spes subiectis ut talis e spes gentis sub unitate est spes sub unitate gentis est spes q. d. unitate. 40 spes subiectis ut si e unitas?

R. Speciem subiectam esse mater unitatem hanc, illud q. sub unitate gentis unitate, non tu fructus hanc, quatenus subiectis illi n. gentis subiectis, his non e, substantia unitas cum q. in nra non est, quia inferiora q. que respectu unitate est per se unitate ut supra dicta.

Obi res 50. Spes subiectis ut talis potest de pluribus numero distinctis. 40 ut si, est q. d. unitas e unitas. ans p. q. quia nra. nra spes subiectis potest abstrahi ab unitate subiectis, q. de unitate is q. d. ref. ut

ut si dicere, hoc est species futurus, hoc est species futus,
 quod est ratio speciei futurus tunc numero differens. quod
 species futurus quatenus talis a unitis et generatis
 depl: num: distinctis. /.

R. Distinguentur autem potest depl: num: diff: ay
 eident aliter et denominative quod autem. est
 et quod dicitur, neque autem. et hoc arguitur tunc quod
 speciem futuriibilem accident aliter quod de
 minari unitem et quod dicitur, non tunc est
 ex quo non colligitur speciem futuriibilem et quod dicitur
 esse idem est.

Dubium Septimum Utrum Individuum sit recte à Porphyrio definitum?

Duplici deinde explicuit nobis Porphyrio nam in dicitur

Definitio dicitur
 Individui, Porph:

ita Definitio haec est. Individui dicitur de uno tunc
 potest.

ita Individui dicitur, cuius collectio proprietate eadem
 in aliis reperiri non potest.

Has

Has duas lecturas ideo tradidit Porphyrio, qd
 individuum ut simpliciter accipi. 1° intentione,
 naturaliter; et sic a ysa nra realis individui p
 ut a parte rei. 2° accipit 2° intentione, 2.
 viter et sic a nra realis individui, accepta tu
 sicut aliq opre q ex cogite nri finit accipit
 quatenus ita si qcipimus vel in rae sicut, respes,
 tu potum supram vel in rae potu de se ipso.
 sicut utramq ratur nos cum Porphyrio hnd
 agemus de individuis. Et in primis individui
 sicut 1° intentionaliter acceptu cum sua
 desce qe 2° loco a Porphyrio tradita; ut
 intelligat, nota sunt proprietates q by unu indi,
 individui distinguit ab alio his 2. 1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100°

1. Individuum
 simpliciter.

Forma, figura, Locq, Tempq cum nra
 sanguis.
 Patria, sunt septem q non hnt unq
 d alter.

Forma figeat qualitate temperem. figura
 ra figeat spem seu colorem et totiq copis
 apperem. Locq, stides nra qly alijs in hucem
 a edity. Tempq exprimit momentu vel
 horam in qua alijs a genity. Nomen, ppi
 unu nraen et d cognomen, quo alijs im ppi.
 Sanguis nraicat Parentu, et cognatione p sa,
 piam. Patria figeat Regionem, aut civitatem
 rem in qua alijs a nato; istis proprietatibz velut
 alijs notis seu Characteribz unu individui ab alio distet,
 qdod ex eo patet, qm licet aliqua ex his
 sint

sunt multis individuis eorum, ut sunt patria, longi-
 et nomen; eorum tamen simul non sunt pluribus individuis
 duobus, gemine. nam forma et figura ita sunt
 proprietates diversa, ut duo individua eorum simi-
 lia, multo magis eadem repiti nequeant, in
 quo relictis mirabilis est potentia, quod tota non
 potest in similia. Unde et Historici referunt
 de quibusdam eorum similibus intelligenda sunt
 haec modo, quod unus ad alterius forma multum accipe-
 rit, non vero quod eandem habuerint proprietates
 alias non duo, sed una fuerint individua.

Ad huius maiorem intelligentiam supponenda ex me-
 taphisica in quolibet singulari ex his quae existunt
 a parte rei sunt diversa specificata repiti et esse
 formam realem singularem seu individuum suale,
 per se, in suo singulari esse existentis et in
 sua proprietate aliquid quod non est quod in nullo
 alio individuo repiti potest. ut in philosophia
 rate, quae est diversa specificata, quae quoniam differat
 brutis, diversa sunt repiti et diversa quodam singu-
 laris et individui realitatis, quae ut si singulis ab eis
 alio individuo eorum eorumque differat ut supra dicitur,
 immo sumit a materia et ab illa possunt istae proprietates
 supra enumeratae.

Nota 20. ex Periphyris Individuum tripliciter
 posse significari. primum termino singulari suo distincto,
 et tunc est individuum certum, ut Socrates, Plato &c.
 20. significat individuum termino eorum unum aliis,
 quo potest demonstrari, et tunc individuum
 ex demonstrat. ut hic homo.

to fuytari et folet in dicitur dicitur q aliquos circa
loannem, obit Indivindum ex Hypothefi, ut
filiy Popthronifet, fuytanti q unu hui habeat
filiu corruentem. His praxetulis fit,

Conclusio Prima

Defio individui to intentionaliter
accepti to loco a Propthynio tradita
bona e, fed defcriptiva tantum.
Hac con: pto autentate Propthyni, et coi
pthonu gremio, q hanc deficem velut auctoritate
unanimiter recipiunt; q nemo defcriptiva fit
patet, q dicit q pndat q ab ipfo indivi,
dum q manant. Popthron a q pter deficem
hoc modo.

Indivindum e q pstat ex natā fpe,
afica, et fingularitate unig q pna.

Defio indivi-
dum q pter.

Quia ra defio individui pmo intentionaliter
accepti videt hui comprehendere individuo fubfta,
fi nate p pntate intelligant illa 7. fupra relata;
indivindum n. fubfta unig q fe existat, multas
p pntates colligit, q in harentiam q non pnt
in alio individuo reperiri. Indivindum vero
accidentiu cum alteri in harent nō collig
quod in fe multa, q in alio repiri non pnt;
licet verum fit, q individuum acci dentis habeat
aliud p pnt q aliis individuis non pnt ut
q in hoc fto, hoc nate defignare. Unde af
fignari folet alia defio defcriptiva individui
q

Definitio individui
descriptiva huius.

Et in individuo suo tam fortitudo quam auctoritas,
his competit.

Individuum dicitur et in se in se et aliis,
suum a quolibet alio.

Quid sit descriptiva patet, quia vult quod negatum dicitur
unitatem scilicet quod a proprietate entis, et quod dicitur
ab aliis quod quasi ab essentia in se in se dicitur profertur.

Dices quod definitio Porphyrii non est bona quia non
competit ei individuum dicitur? Et dicitur quod quod
competit non est in individuo si non proprietatem
intelligantur aliquid, non vero est in persona
declarata. ideo dicitur, si non proprietatem intelli-
gantur alia septem. Et vides eundem Porphyrii
descriptivam. Nota proprietatem collectionem
non esse intelligentiam de proprietatibus unitatibus et certis, nam
ista ita in uno colliguntur ut in alio et regimur in se ut
u.g. esse coloratum, esse doctum, ita in uno individuo dicitur
refertur ut et in multis aliis, reperiri valeant
scilicet intelligentia de collectione proprietatum singu-
larium ut huius albedinis, huius coloris, huius figurae
formae, et sanguinis, et ita in uno individuo dicitur
erato scilicet inveniuntur quod in alio regimur minime
possunt.

Explicata descriptiva huius primo intentionaliter
accepti, quare huius dicitur ab Autoribus,
an debet aliqua ratio individui dicitur in dicitur,
dicitur communis.

Rat

Ratio quodlibet si in individua ita inter se differunt
 vult ut nulla ratio conveniant non videtur posse
 abstrahi aliqua rationem illis eorum in qua se
 sunt senta. 1o negat dari posse aliquam rationem
 pluribus individuis eorum. 2a sententia D. Thomae
 Cajetani et aliorum id affirmantibus. 3a vera est, et per se.
 Ratio non potest abstrahere naturam eorum in qua plura
 inter se conveniunt; sed plura individua conveniunt
 in ratione individui sui. 4o potest ab illis abstrahi ratio eorum
 individui sui. mai: et signa patent. pro primo quodlibet
 individuum est incommunicabile sed in cotitas ratione
 individui sui. 5o plura individua conveniunt in ratione
 individui sui. 6o potest abstrahi illa ratio ab illis, in qua
 conveniunt de quibus illis predicantur dicendo, petrus et miles
 individuum genitum et individuum sui. 7o pro 2o. supponendo
 individuum suum nomine accipi posse. 8o sumitur negatione
 quatenus idem valet atque idem numero, seu in plura
 individuum. 9o accipitur positum in complete tu
 et infra tu individuali positum et determinat
 naturam specificam. 10o accipitur complete, quatenus
 est compositum ex natura specifica et infra individui
 duali. Individuum suum 11o quocumque modo sumatur
 significat unam rationem eorum. 12o namque modo
 significat unitatem numericam quae est eorum eorum
 unitatem numericam. 13o modo et dicitur ratio eorum
 nempe determinatam naturam specificam quae certe in
 eorum individualibus reperitur. 14o modo importat naturam
 humanam singularem per quod est eorum individuum est
 eorum humanae per naturam: etiam in individuis natura
 humanae non solum conveniunt in natura, sed et in
 singularibus. 15o ratio individui est eorum plura
 individua.

Indivisi

Individuum dicitur et intentionaliter acceptum habet
in se duas intentiones scilicet seipsum et alium. Sed idem
in quantum consideratur ut est correlativum speciei et ut est
illius. per quam considerationem recipit intentionem
subiunctivam; sicut supra de specie dictum est de specie
generis. Et haec intentio fundatur in se et habet
speciem in individuo huius in inferiori. Quam inten-
tionem potest accipere in individuo, quod est considerandum
respectu sui ipsius ut est ad eum sibi ipsi; per hanc
in considerationem obtinet quamdam aptitudinem
logicalem speciei in se ipso per quam aptitudinem
constituit et applicabile de se ipso, et hinc est definitio Per-
phyrij supra primo loco adducta. pag. 518.

Obiicitur 10. Singularia non sunt defini-
bilia, sed individuum idem est quod singulare, ergo indivi-
duum non potest defini. ma. et hinc est metaphis.
et ibidem ait Sola species posse defini, et res in
fractulis dicitur.

R. 10. Individua sua quod dem non posse esse
definita defini, sunt tamen minus exacta: et cum
ratio individui sui sit eorum potentia utique bene defini
R. 20. Definitio Perphyrij non est absolute de
quod singularis est, sed quatenus est sub ratione intentione
applicabilis de uno tamen.

Obiicitur 20. Individuum potest de pluribus, ergo
definitio Perphyrij bona non est. quod patet potest
aut. individuum potest de petro et paulo. ut potest et
individuum, paulus et individuum. ergo potest de pluribus

R. Distinguenso aut. individuum in actus
nato

nato petre de pluribus, credo aut. individuum in
actu exercito, ergo aut. definitum a. in d. f. l.
a. in divi d. in actu exercito, ut petro, vel
paulo, q. de uno h. petri certitate. At individuum
in actu signato hoc e. ipsa r. s. p. r. s. i. n. d. i. v. i. d. u. m
abstracta ab act. individui non e. definitum
in dicta d. p. r. o. p. h. y. r. i. q. r. a. u. t. u. t. d. i. c. t. u. m. a. p. e. t. r. o
de pluribus. Q. 20. Individuum est h. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n.
de uno, acci dentaliter et denominatur de plu.
ribus; eo q. acci dat in divi d. u. t. q. i. g. r. a. d. a. b. s. t. r. a. c. t. a.
h. a. b. u. t. e. t. p. o. s. t. e. a. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s. i. n. s. e. n. t. i. a. h. u. i. r. e. q. u. i. s. i. t.
e. i. t. u. n. u. m. e. t. d. e. u. n. o. h. u. i. c. e. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n. e. E. x. q. u. o. e. t.
s. o. l. u. s. a. l. i. u. d. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. q. p. r. o. d. i. c. t. a. f. i. e. r. i. p. o. t. e. s. t.
i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. e. s. t. i. n. c. o. r. t. i. t. a. t. e. : q. u. o. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. s. s. e.
c. o. r. t. i. t. a. t. e. D. i. s. t. i. n. g. u. i. t. q. u. e. s. e. q. u. e. n. s. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. s. s. e. c. o. r. t. i. t. a. t. e.
e. s. t. e. r. q. u. e. d. i. q. u. e. s. t. i. o. n. e. : a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. t. e. r. p. e. r. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. m.
i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. m. n. e. g. a. t. i. m. u. s. i. m. o. i. p. s. a. r. a. t. i. o. i. n. c. o. r. t. i. t. a. t. e.
f. i. t. a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. t. e. r. c. o. r. t. i. t. a. t. i. s. E. t. d. e. i. n. d. e. v. i. c. e. t. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m.
i. n. a. c. t. u. e. x. e. r. c. i. t. o. s. i. l. i. e. s. t. i. n. c. o. r. t. i. t. a. t. e. i. n.
a. c. t. u. h. u. i. s. i. g. n. a. t. o. e. c. o. r. t. i. t. a. t. e. u. t. d. i. c. t. u. m. e.

Obi c. 20. D. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. o. n. q. u. e. s. t.
u. t. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. u. m. q. u. o. n. o. n. e. l. e. g. i. t. i. m. u. m.
q. u. e. s. t. i. o. n. e. p. a. t. e. t. p. e. t. r. o. a. n. s. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. u. m. p. e. t. r. o.
d. e. p. l. u. r. i. b. u. s. : q. u. o. n. o. n. u. n. o. h. u. i. c. e. p. e. t. r. o. a. n. s. a. l. i. q. u. i. s. h. o. c. e.
i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. u. m. s. u. l. h. o. c. p. e. t. r. o. d. e. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n. e. t. p. a. u. l. o.
n. a. m. p. e. t. r. o. e. a. l. i. q. u. i. s. h. o. e. t. p. a. u. l. o. e. a. l. i. q. u. i. s. h. o. : q. u. o. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m.
n. a. g. n. u. m. p. e. t. r. o. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s.

Q. D. e. p. r. o. p. h. y. r. i. c. a. n. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. d. e.
t. e. r. m. i. n. a. t. o. t. o. n. o. n. n. e. g. a. t. q. u. o. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. u. m.
a. b. s. o. l. u. t. e. l. e. g. u. m. e. n. s. n. o. n. e. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. s. u. l. p. e. t. r. o.
e. i. t. e. t. d. e. h. o. c. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. u. m. q. u. i. d. i. c. i. t. u. m. s. u. l.
p. e. t. r. o.

R. B. B. B.

A. Breuiter non esse speciem; esse tamen quod eodem
 potest per. Species potest in quibus individua naturae non
 potest in quibus; sed in unius modi. quod non est species, potest
 minus. si non quod est unius modi tamen ille bene est et alius
 homo. hoc est alius homo particularis. quod sit quod
 eodem potest et. quod significat naturam humanam unius de,
 terminata modo essentia. sed hoc est quod eodem plura,
 de singularibus. quod significat eum et eodem quod sit
 competit pluribus.

Dubium Octauum.

Utrum Definitiones Dis- ferentiae à Porphyrio tra- ditae sint bonae?

Post conuersionem Generis et Speciei tractare
 incipit Porphyrius de Differentia, et magis procedens in
 populo nonnullis in ordinatis. primum de Differentia tra-
 ctare de Differentia, quia de specie; quia Differentia primum est specie. fuit
 primum principiatos, aut peris fuit toto comparat
 non speciem Differentia cum genere tamen pars metaphi-
 zica, ut supra dictum est. Verum argumentum non
 est Porphyrius, idem non mutatur ab illo a conuersione
 nendo primum Differentia, ut generis notitia completa
 finis

In qua generis correlativum immoderatum e spes notitia
non estis relativi perfecta et completa Junius
extrem: seu correlativus. quare legitime ex,
ensare ad factu, non e Subiu.

Antiqua u. definitio Porphyrio Distraam tra,
est dicitur distra in Coriem se. Progniam,
et Prognissimam, seu more ppriam: fimo
explicat qd nois distra. si ens distraam nil ali
ind figare quam disparitatem aut dimer,
sitatem aliqua, eorum q in aliquo queni
unt. qdo qd hanc disparitatem sit in rebz ut ce,
videntibz certis, str Distra Coris. et ita distra
coris loquendo q re substrata, nihil aliud se
qua acci dens q eorum separabile q q una res
habens illud, distert ab aliis, vel et a se ipsa
non habente. ut curare, sedere. petra n. cur,
rens distert in pui nis a paulo rex corrente
et a se ipso q seente. qdo a. sit hanc disparitas
in rebz a ppriis acci dentibz sunt or Distra
Prognia, et huc Distra e acci dens aliy in separa
bile, rae uny res habens illud separata ab alia
non habente. ut ad unctas vel finitas na,
rium; lippitudo oculoru; cicatrix in multu.
nigredo in cornu vel A-thiops, nam he habens
nasa ad unen rae illiy ad unctatis distert ab
hate non habente illa. et A-thiops distert ab
Europio p se sua fili ad unctatu et in separa,
vilem nigredinem. Tandem 3o distra figent
dimer sitatem aliqua q fit in rebz a ppriis et qdo
q substitutinis: et tunc or distra pprii firmasim
max

Distra triplex.

Etymologia
Differentia.

1. Distra Coris?

2. Distra Prognia.

3. Distra Prognissima.

Octavum
definitiones
Porphyrio
bonae

generis et speciei
distra q m...
nata: p...
q distra p...
et p...
enere m...
Vem m...
taty ad illa
et generis...

in se prima; et differa hoc modo accepta ut
 a aliud, quia prout metaphisica spēs, q̄ qua spēs
 distinguitur essentialiter à quibz unqz
 aliis spēs intra idem genz. ut sensibile, et
 speculabile. rāte resp. hōis. q̄ rāte n. differt
 hō à bruto et bruto sub inteli. At differt q̄
 sensibile et bruto sub in mente. ~~patet has~~

Idem has autem differentias, hoc discriminis in-
 tercedit, quod dicitur priores solum faciunt
 rem dissimilem et alteram. 3a vero rem
 faciat plane aliam, seu potius aliud. Et ideo
 solent vocari differa specifica. priores vero ob
 nobilitatem vocari solent tunc simpliciter
 differa.

Et acta hac dicitur differa uni et aliis ab his
 in unum quos alibi explicabimus 5. a. a. a. a.
 differa differa.

1a Differa e qua spēs excedit genz. 2a Differa
 e q̄ potest de pluribz spēs differentibz in unum
 3a differa e q̄ dicitur eā q̄ sunt sub eodem genz
 et, sed rāte, dicitur hōiem à leone, q̄ sunt
 sub inteli. 4a differa e qua differunt à se
 gula, subintellige spēs et q̄ substantiva. 5a
 Differa e q̄ constituit spēm.

Has differas tunc competere differa p̄ priores
 ex ipis hōis: patet. ultima differa à 3a
 non distinguitur q̄ si spēs q̄ differa excedit
 genz

genus, utiq; dista erit in spe hinc pars illiq; constituta.

Quatuor igitur principia dista asynonyma et recte
 pp q; munera seu acty, quae hinc dista. Illorq;
 nes maioris claritatis ista ita ordinamus.

1^a namq; dista dicitur genus. et hinc actus
 2^a respicitur et dicitur Porphyrij. 2^a constituit
 spem; cui respondet prima dicitur cum ultima.
 3^a dista spem quam constituit ab aliis distinguit
 spem. et hinc actus respicitur et 4^a dicitur. 4^a
 et q; quam ex his acty sequi hinc dista, q; potest de
 suis inferioribus in genere qd. Et hunc actus
 declarat 2^a dicitur.

Ex his q; actibus sequuntur hinc idem respicitur.
 1^a q; quae in ordine ad genus, quod dicitur
 differentiam. 2^a ad spem quam consti-
 tuit. 3^a ad alios species quatenus sua, qua
 constituit differentiam ab aliis, dicitur eas in ordine respicitur.
 4^a in ordine ad sua inferiora.

Conclusio prima.

Dista à Porphyrio asynonyma bonae
 sunt et accurate explicant nam dista.
 eas in sunt in accurate.

Hinc Corol. soluti pth soluti o dia arista q;
 gha eam aliter si soluti. q; non sunt in adae,
 quale patet. 1^a singula singulos acty in adae,
 quatuor

quato exple carit, qly tu cōty innotis dōstra
 completa in suo spe gstituit. Verū, qm nos
 hūc agim de dōstra ut e qm pōt catile, qly
 cum dōstra q. habeat respectu in ordie ad quem
 terminū gstituit in vāe gty pōt catilis qly pōt in
 dōtra, ut qm pōt catile ē. Pro hōc explanat pōt

Conclusio secunda

Defio Dōstra
 Descriptiva.

Dōstra dōstra ut e qm pōt catile, hōc ē
 Differentia ē quae pōt catitur de pluribz spe
 vel numero differentibz in quale quid. 1.

Hae defio ē descriptiva ut ex dictis facile colligi
 poterit. spūs vero hae ē.

Defio Dōstra
 Essentialis.

Dōstra ē unūte respiciens plura spe
 vel numero distincta in quale qd.

Et ad dūc paritā, (vel numero) ut conpōn,
 damy oēs dōstras tam infimas quā subaltē
 nas. defiem m. Porphyrij quae statuit dōstram pōt
 dōpluribz spe distinctis; ex vltimāqz tūm conpōnere dōstris sub,
 alternis non vero infimis. Si cōt caritāmy hūc ad
 illas et pōt dōstram defiem detor quere velut
 sul nūm conpōnē.

Conclusio tertia.

Dōstra non gstituit in vāe gty pōt catilis
 respectu spūm ā qly e am, quā gstituit
 distinguit, neqz in ordie ad quem gstituit.

u. g. rate non e etiam di. cabile respectu bruti
a quo horem, quem constituit, distinguit, respectu
ordine ad genus q. dicitur dicit. u. g.

Pter Conite, quo ad primam partem Pradica,
libri constitutum in rate talium respectu com
de qly suam distinguit nec potest predicari
sed dista non potest vere predicari de aliis pntibz,
a qly suam distinguit. go dista respectu illor,
rum, non gstituit in rate tertij predicabilis.

ma: qstas pter min rate q. e dista hord non predicari
pot de equo leone aut aliis brutis a qly horem distin,
guit. falsa n. e predicao, led e ralis. go.

Pa Pars Conitis pter dista ut 3m predi cabile, pter
qstas de suis inferioribz, sed dista non pter qstas de
genere, go respectu illig non gstituit in rate tertij
predicabilis. ma: ex ipia defie dista qstas. pter n. in
quale qd: hoc e, afferens partem spria p melu
alteri adiacentis. min: pter. rate non pter qstas de
aiti, si n. gstituit careq qstas qstas vel tota spria, vel
pars spria et qstas non possel aut qstas pmerue
ga nihil potest qstas sine sua spria, aut parte qstas.
at vero aut bene ualel qstas sine rati, ut
patet in apria et leone. go dista non pter qstas
de genere.

Conclusio Quarta

Dista non gstituit frutter in epe unitis
et tertij, di. cabile respectu ad spem quam
constituit,
Sed

sed p respectu ad individua sua spes vel ad
ipsas spes diversas.

Hanc tenet etiam Verdinantia merales in suis
m. s. sed. 2. de diffra. et alio. Est in D. Thoma
in summa Logica cap. 7. Sanchez. et Doctorum
Complutensium Carmelitana.

Dicens in contris vel ad spes diversas, ut con-
veniam et distam subalterna q non constituit
fructus in ratione unitis et tertij genericis q respec-
tum ad genus q constituit. n. g. sensibile p respectu
ad aut, sed p respectu ad spes diversas, sed gene-
re contentas. ut ad hominem et brutum. et eodem
modo ratione non e unitis et 3m genericis fructus
respectu hominis, sed respectu individui sicut non hu-
manus, Petri scilicet et pauli. Et pto 3o Conite.
Unitis e natura una dicens respectu ad plura in-
feriora, sed spes non e inferior qd respectu dista-
to dista non e unitis respectu speciei. ma. patet
ex dictis. qby plura me speciem subalternam ut spe-
nem esse unitem, qd ut talis non dicit respectu
ad inferiora. pto min. superius e id a quo non vult
subsistenti generata, sed a dista ad speciem vult
generata. pto dista non e superior spei: et qd dista
nec spes est inferior dista. Huius ratio est,
quod in pto a contrariis distam sua. g. ratio
in spe rei non spe superius qd, sic n. ex parte late
patet ac huius, spe in superius qd in ratione genericis
q dista pto. et de spe, et de individuis. spes

non

vero tunc potest de individuis, et hanc superioritas
 potest illis sufficere ad obtinendam unitatem et genericam,
 bene scilicet; sed hanc responsio non sufficit
 nam in illa figuratur nihilam dari quod est
 aequalis de aequali logice loquendo, et tunc
 contra plurimum opinionem eorum. sequenda potest.
 Item illos eo quod supra potest de spe si unum est hanc spe
 superiorem, et non est quod est aequalis de aequali. et
 nulla est talis predicatio. quia in omni predicatio sunt illi
 potest semper superius; sed superius non est aequale cum inferius,
 nisi; et nunquam est talis predicatio aequalis de aequali.
 Respondent 20. Contrarii distrahuntur potest de spe
 virtualiter predicari de pluribus inferioribus, quia
 plura individua virtualiter in spe continentur, et
 ita illam predicaturam de spe aequalere pluribus
 predicaturam de individuis sed nec hanc responsio
 valet. quia talis virtualis continentia non sufficit
 ad veram predicaturam unitatis; et potest autem. unitate
 ut sic scilicet dicit ordinem ad multa vel plura
 simpliciter, ad unitatem in genere quod est omnium multiplicitas
 eorum in inferioribus; sed in individuis quod ut virtualiter
 continentur in spe non sunt multa sed unum quod. et tunc
 hanc continentia virtualis in individuis in spe
 distrahuntur respectu spe non est unitas.

Potest Conclutio 20. Veritate tunc est superius respectu
 eorum in genere abstractivum abstractivum unitatis logice
 loquendo. sed distrahuntur non abstractivum in spe abstractivum,
 ne unitatis, sed scilicet tunc et distrahuntur non est superius quod res
 spectu spei. mai. patet. potest min. ab illis abstractivum
 aliq.

aliqui abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
 rae et in q̄ multiplicat q̄ contracti onem. sed
 dista non uniti sunt cum individuis. nisi per
 sp̄s uniti sibi individua nec multiplicat q̄ dista
 q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.

Conclusio quinta

Inferiora dista non sunt ista et ista dista
 sicut e ipsa sp̄s si e dista subalterna, vel in
 una si infima. et respectu horum q̄libet dista in
 rae tertij q̄ dicitur calilis.

Explicatur Concl. Inferiora ratis n. g. non e ha
 rae, hoc rae, sed per se et parit et alia individua
 nra humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
 sibile, hoc sensibile, sed leo vel t̄ q̄ parti egrum nra
 humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur dicitur.
 Pto 20 Concl. ex refutat aliam opinionem, nec
 alij termini restare in def respectu cuius part q̄libet
 dista in rae tertij q̄ dicitur calilis. Pto 20 rae. dista respec
 tu huius et illius dista. ut rae respectu huius illius ratis
 non potest in generale q̄, q̄ respectu illorum non habet
 bit rae tertij q̄ dicitur calilis. consequenter potest, pto
 ans. q̄to potest dista de hac aut illa dista, potest ab
 hute in q̄ afferens totam egrum. q̄to non in generali
 pto ans. hoc dista in sua egrum in huius alium dicitur
 quam rae dista et sup addit q̄libet individua
 huius sicut huius t̄ vel alium dicitur et q̄ nra nra
 humana, et q̄libet individua huius. q̄ sicut huius
 potest in q̄ vel tota egrum de hoc huius; ita et dista
 de hac aut illa dista. Pto 30 Concl. Distia
 respectu individuum non hnt eos contras per huius

al ratur unitis et tertij & dicabilis qd ratur
 illam orit vere unitis. qd ratur. ab illis r. ab
 strahit alid raturi one uniti et de illis ratur in qua
 reg. qd respectu illam habet vera ratur
 Tertij & dicabilis. ex qly colliges inferiora d. tra
 qre illa plura q hnt nam pccificam d. tra
 tam q forma differentiam. et fundamentu
 huius ratur tertij & dicabilis e unitas fides
 multum quatenus sunt similes inter se in forma
 pccificam. et eandem d. tra similes sunt pccificam
 d. tra ab ois aliis.

Plurimies qd contrarium d. tra Porphyrj
 Vel n. gery qd d. tra, aut non. si y bmet. qd d. tra
 non est qua spes gery excedat. si non y bmet
 qd spes non hnt d. tra ex genere q d. tra d. tra.
 Pl. Gery in pccificam d. tra, non artu.
 qd nra spes actu y bmet d. tra, hnta q actu
 spes q d. tra excedat gery; et hoc e. Plurimies Por,
 phyrj

Plurimies r. Contra r. d. tra. Illa non cony
 pccificam ultima d. tra qd non e bona. gery pccificam
 pccificam d. tra d. tra q pccificam d. tra d. tra.
 qd d. tra ultima non pccificam d. tra d. tra
 ut pccificam in ratur. qd d. tra ultima non cony
 pccificam..

Pl. A. Caribano hnta d. tra Porphyrj
 q venire et ultima d. tra, non pccificam; sed q no
 repugnentem. non ya talis d. tra, sed q d. tra.
 si

si in diffra ultimae in qtu diffra repugnent pdeam
de plu: spe diffra tis ut et repugnent diffra sub
alterna. Sed huc solutio torta nabitur, et
meritate caret. Sequeret n. ex ea equum esse
aut rate. qd licet ei ydem repugnet rate totis aut
esse rate, tu non repugnet ei in ytu aut. demit
huc solutio e contra eadem modu loqueret aut,
in que velly qntia pda non repugnent, sed pte,
huc tribunt.

R. Ergo aliter Porphyrius sua diffra hinc
compleverunt spe diffra diffra subalterna
non infirma. qd si minime fuit Porphyrius in
sua diffra? R. minime. Quia pte agunt
veleres tu diffra subalterna seu genericas in
venit et fuit invenit ita et diffra. Serius
de hoc facta e a Porphyrio qd diffra subalterna
coreorem usq in scholis obtinent, ut huc exat,
caut Coniprietas mafiq et alia. Inare fuit
illa diffra deha nas h. spe differentib, velut
das numero differentib. optima y fides optum
unicum diffra convenientem.

Obi eris 30. Deus differt qtu a creaturis et
ora potuta mo ipse diffra differt inter se
et tu non convenit in aliquo genere. demit tu
differt a lapide q aut, et tu aut non e vitra. qd
non e qtu diffra q singula p se a se differant.

R. Advertens non esse idem res aliquas epe di,
nertas et esse differentes ea n. pte stat differe
qm aliquo genere convenit aut illa a. fuit dicit
sa q quomq modo diffra unum in qtu licet

in nullo genere conveniunt. Sed alij a creaturis
 et unum potestatem ab alio distinguunt. Tu non proprie
 differunt. nihil n. esse sunt univocum aut genericum,
 in nullo genere conveniunt. dista et ipsa inter se
 proprie non differunt sed sunt primo diversa.
 ides negantur tunc a creaturis proprie differre
 nec et unum potestatem ab alio proprie differre. qd proprie
 differre eum qd conveniunt in uno, qd adveniens
 de dista dividit et constituitur varie spes sub illo.
 Ad illud et qd adducit in argto de dista aut p
 aut hinc a lapide. R. negat hinc proprie dista
 ferre a lapide qd aut. qd id qd differt unum ab
 alio proprie non debet includere illud qd e genus res
 spectu utriusq. aut a. includit corpus qd e genus
 respectu hinc et lapidis. ac pinde hinc non qd aut
 sed e sensibile proprie differt a lapide et ab aliis
 in sensibilibus.

Obi. eris qd. Genus pot dividit qd accidentia
 ut si dicat aut aliud alia aliud nigrum. pot et ali
 nudi genus qd spes hoc modo. aut aliud hinc aliud
 genus. qd dividere genus non e proprie dista, aut
 eum sunt sub eodem genere.

R. Genus proprie multipliciter dividit. qd
 per accidens ut in alio et nigrum. qd. per se.
 hinc in partes suas actuales, ut in nigrum sens
 ibile. qd. in partes participantes ipse vel in
 hinc et hinc. qd. in partes potentes limitantes
 et dicitur.

et debet mi nautis illud et qd dicitur pprimo
dimittit genus huius comparati limitans et debet
minans illud ad componendum cum illis cer
ta abignis pperu et hoc modo in tolligentis
et illud qd dicitur de dicitur, illa nempe dicitur
dere genus qd modo partis limitantis. qd magis dicitur
videndi nulli ~~causa~~ alteri potest competere.

Obiicit 50. Ad probandum dicitur esse unum
tem et qm iudicabile in ordine ad pperu qm
gubernetur. hoc qd casu huius raris, et dicitur et
fructus. qd te abignis qd calibus. sed non potest esse ad
teny nisi dicitur ut patet. qd dicitur vere ystibund
nepe unitas et qd qd calibus qd ordine ad pperu
quam gubernetur.

R. Concedo autem et nego qd sequentem non in
casu qd casu dicitur et fructus pperu aut ad aliy
qd calibus, sed potest ille in qd pperu de in fons
vity potest. dimittit cetera et respicit ad finem.
ppter tales a. qd casu dicitur illud in qd pperu a. qd
tia de aequalitate. et talis est qd casu in aucto relatu
necariy. sicut qd casu tertiy qd calibus, qd in illa pperu
res, qd alius si comparat ad inferiora et tertium
qd calibus.

Obiicit ultimus contra dicitur pperu in Per
pnyris facta. in bona dicitur membra debent
esse inter se dicitur sed hoc non fit in qd dicitur
dicitur, qd non e bona. ma. patet ppter min. ca.
dem res potest esse dicitur casu pperu et pperu pperu
ma, ut congregatum nisi est dicitur huius casu
Capulis

lapides et similia quibus inest nigredo ut accidens
 figurabile et a dextra propria respectu corvi et carbo,
 nis quibus inest nigredo ut accidens infigurabile.
 et a dextra propria prima respectu ignis nigredinis
 quam in certa parte constituit. quod ista membra
 sunt eadem nimirum si qua conveniunt uni rei.
 demum ubi a dextra propria prima ubi semper a propria
 et corvo dextra; ubi non a diversa parte et delecto esse
 diversa proprietates et accidentia corva. quod ista
 membra conveniunt.

R At nunc arguo membra huius divinis non posse
 bene distingui realiter, sed sicut quod fructus.
 et ita ex parte adducta in arguto sicut aliam per
 malitiam a dextra corvi et sicut aliam per
 sicut aliam propriam prima. loquendo quod ipso sub
 parte dextra. et hoc non destruit divinum; nam
 bene divinis in utile, bene delectabile et bene,
 ipsum. quod in membra aliquo tunc sicut diversas
 qualitates per malitiam distinctas et rursus ex que
 patet ad creatum membra sic bene divinis debet
 esse distincta et realiter vel fructus sicut
 divinis formam rationem. Ad istud quod ultimum et si
 utaq; in arguto R. veni esse aut, non tunc in
 fieri ex eo membra divinis delecta corvi deo et
 non distingui saltem fructus, quia ut Scotus ait
 membra huius divinis conveniunt sicut cum questione
 huius quodlibet membra et accipiuntur fructus
 id quod fructus quod sicut per parte quod sicut unum non
 includere rationem. nulla enim res per eandem formam
 esse simpliciter distincta corvo et propria prima
 licet

videtur ubi est diffinitio unius proprie ceterum quae est
 existant. Et haec solutio supponit illam rationem
 posse et primo intentionaliter accipi, licet
 seundo intentionaliter bene quod accipitur
 et sensus est; videtur illum quia Porphyrius dicit
 diffinitum in eorum propria et unius propria posse
 accipi per se subtrahere et intentionis diffinitio ita
 ut sensus sit. aliquid quod facit differre ceteris, ali-
 quod quod proprie, aliquid quod proprie prime. Et ut potest
 intentionaliter dicitur haec modo. alia est diffinitio
 in tantis ceteris, alia proprie, alia proprie prime
 Et de hac dicitur aliquando dicitur a nihil omnino
 sit dicitur generis in se et univoca, an vero
 analogi in analogia. Ad hoc R. 10. Si formalis
 haec dicitur diffinitio primo intentionaliter haec est
 ipsa res quod subtrahit se unius intentionis
 diffinitio non est dicitur univoca vel generis in
 se, sed analogi in analogia. pro membro
 subtrahit huius dicitur sunt substantia et accidentia,
 sed substantia et accidentia nulla dicitur ratio unius
 nota aut generica. 10 haec dicitur primo in
 intentionaliter accepta non est univoca aut gene-
 ra in se sed analogi in analogia. non supponit
 nisi certa ex metaphisica. pro ma: diffinitio est
 plenissima et accidentia, ut scire, errare, si aut
 et propria diffinitio. proprie prima vero plenissima substantia
 ut sensibile ratio. 10 ma: vera. R. 20. Si haec dicitur
 uno accipitur se unius intentionaliter non est
 univoca vel generis in se sed analogi.
 pro hoc. ratio diffinitio non equaliter participat.

ab

at his ity membris. qd non e dicitur uniuoca
 nel generis in spet. consequenter patet. ideo n. dicitur
 entis in substantiam et accidens et non e uniuoca
 qd illa duo membra in aequaliter parti d.
 paul nam dicitur. sed pto ans. dicitur pproissima
 facit rem plane utram; hanc dicitur in spet.
 cas vero et pproia faciunt rem alteram, hoc
 a dicitur et distinctam sicut accidens, ut
 ex Ruybrinis figura dicitur, sed hoc sunt
 dicitur vales dicitur. qd ratio dicitur non agra
 viter parti in part ut his tribus membris. Ex
 quod est dicitur pto, pto dicitur dicitur non
 spe generis in spet qd dicitur dicitur et dicitur
 uniuoca.

Contra haec dices primo. Contra his tribus dicitur,
 finis facere dicitur, qd dicitur in eis est ratio
 uniuoca respectu illorum. aut a certum finis
 quia n. huius dicitur membra faciunt dicitur,
 qd e dicitur aliqd dicitur.

Et non est ratio dicitur est dicitur qd respectu
 in hunc membrum. regularis tu est qd uniuoca
 non aut generis in eis. ratio si eadem est
 a eis substantiam et accidens, non communita.
 de generis vel uniuoca, sed uniuoca.

Dices 20. Illa tres intentiones dicitur dicitur,
 generalis pto, qd intentiones dicitur eis est ratio generis
 non respectu illam. consequenter patet. pto ans.
 illa dicitur de pluribus numeris, ut haec dicitur eis
 a dicitur, et haec dicitur eis a dicitur. qd sunt tres pto

R. magis.

R. Nō gēto illas esse 3. spēs gēntas sub uno
 genere. ad p̄tētem R. illas sp̄s cūcōs non esse
 sp̄s de individuis. sed analogi de una legē
 tis, quales sunt sp̄s cūcōs ista. hanc unam
 formā et hanc unam et formā. vel acci dunt
 ens, et hanc acci dunt ens.

Dubium Nonum

Utrum Genus aut Differentia
 superior claudatur essentē
 in differentia inferiori; et
 quomodo genus differenti
 as contineat? *S*

Sensu q̄riti ē an aut n. g. sit de conceptu sp̄s
 ratio. vel an et genūbile q̄te sitra superior autis
 sit de conceptu autis ratio

In hac re tres sunt sententiae. Prima ē Nominalit̄
 apperentū diff̄ram inferiorē sp̄ter claudere sup̄
 rem

rem. Hoc seq videt & conuenias 7. metaph: qd: 37.
 Secunda sententia e magistri Salsi quod: unica de
 genere. asserentis geny et distam superiorum & bica,
 ni ppter de inferiori; non imediata, sed mediate.
 Mediate qd: dicitur et imediata, qd: sunt, dicitur e fz
 pro de genere pag: 486. Tertia sententia qd: non
 et sequenda e asserent geny et distas superiores nullo
 modo qd: dicitur ppter de inferioribus nec esse
 de conceptu illam distam. Hanc sententia videtur
 Di. Thomae eamq: tenent ceteri eius distas. pro
 cuius expli ept: fil

Conclusio Prima.

Geny non e de spcia distas qd: ipm gra,
 nit et limitat. n. g. aut non e de spcia
 rates. f.

Hanc conuenit et supra statuumy et pbari mag
 agentis de genere. Et pto modo specialit
 tate a posteriori deducta. sequentur n. multa
 abeunda ex sentia qd: hanc om. Inprimis se,
 quereq: geny non qd: dicitur uniuoce de ppterib;
 et ppter non esse geny. sequens e saltem qd:
 et ans. pto sequela. ideo n. ens excluditur a
 me generis nec pto uniuoce de suis inferiorib;
 qd: transcendit distas inferiorum, hoc e, qd: in
 dicitur in conceptu spcia distarum: qd: si geny. n. g.
 aut includit in conceptu spcia distarum erit trans,
 cendens et non uniuoce qd: dicitur, sed analogice
 sicut ens. Et ppter non spet geny; qd: de rae

gen

epu 3. ptes qd: hanc
 in qd: illas qd: hanc
 is. sed analogice
 qd: dicitur illam
 ma e pmo. n. dicitur
 conuenit a. n. g.
 Non uniuoce
 uenit aut distas
 laudatur qd:
 ia inferiori
 genus distas
 ineat?
 aut n. g. fil de qd:
 dicitur qd: distas
 qd: dicitur
 sententia. Prima
 inferiori qd: hanc

generis & quod dicitur uniuersa de suis speciebus. Sed
 res 20. q. ex genere si dista non fuerit composita,
 hoc metaphisica. hanc sequela tam tetigimus supra
 de genere illi inueniri poterit. Sequens
 30. q. dista se: rate, non est per metaphisica
 hanc; sed qd plane synonymum cum illo, q. patet,
 qd in suo conceptu est totum continetur q. hanc; unde
 statim fieret q. dista tunc est per hanc. Per 20.
 Genus est qd completum metaphisice ut videtur
 in antepredicamentis: qd non potest esse de conceptu est
 dista q. ens in completa metaphisice; ut hoc,
 non ponit in linea recta potest, sed tunc in
 latere. sequens per. ideo n. per hanc non est de
 conceptu est ma, qd ipse est ens metaphisice com-
 pletum. ma vero metaphisice ens in completum.

Conclusio Secunda.

Dista superior non includitur est per in
 dista inferiori u.g. sensibile in rati.

Per Concl. 20. Si dista superior est de extra rati,
 non dista et genus est de extra illius; sed hoc
 est falsum probatum in concl. 10. q. 20. qd
 ut in eo quo sequitur. per sequela. id est claudibilis est per
 sensibile, claudibilis et est per aut. si aut id est claudibilis
 est per rate, claudibilis et est per hanc; sed per contra-
 rios rate claudibilis est per sensibile. qd et claudibilis
 est per aut. qd genus est de conceptu est dista in
 inferioris q. falsum est. Item q. non est est per hanc
 non est est per rate, qd id est non est est per aut, non est
 est per

est sensibile; sed ratio non est sensus aut, hoc
 est aut non est de conceptu estis ratio; ergo nec est
 est sensibile. ergo dista superior non claudit estis
 in dista inferiori. Pter 20. ab incommodis. Sequens,
 res in q. dista superiores non predicantur univoce
 de conceptu ratio n. g. de homine; divinate de beata
 nec constituerent unum quod dicibile. ya clauderent
 in conceptu estis dista. ergo comito vera. Pter 30
 Sequens n. g. dista hanc facta per genus remotum
 et distas inter medias n. g. hanc facta sensibili;
 his ratio, opet plane negatoria, atq. hanc factam
 et contra hanc factam tales distas approbantem; ergo et
 illa ex parte sequitur. pter sequela. Sensibile utitur
 in conceptu estis ratio, actus, utitur in illo; quod
 ergo diceremus, hanc facta sensibilibus, ratio, his dicit,
 unum sensibilibus; simul et proprium nomen. 20 p
 terminum, ratio; que vere negari.

Conclusio tertia

Nec spes nec ultima sig. dista includunt
 estis in dista numerica. hoc, n. g. vel ratio
 non includunt estis in singulari aut talis ratio.
 Pter 40 comito. Quia si spes et dista includeret
 in conceptu estis dista numerica, tunc nec hoc
 estis spes nec ratio dista; ergo cum transcendit,
 rent distas numerica, non predicantur univoce.
 pter 20. comito. Singularitas potri determinat
 et limitat hanc factam et ratio. ergo non includit
 illa in suo conceptu estis. aut te certum; pter 40,
 20

quā nil determinari de illo q̄ in suo gēte
 gēte hēt. q̄ nō debet mi nātū dābet esse extra
 gētrum debet mi nātū. et ē gētra. Et hanc rā
 pbat utramq; contem pcedentem. P̄r. 20 con
 Alīas dīstra numerica gēte pfectior et nobis,
 hōi sp̄s, q̄a p̄ter pfectiorē sp̄s quā nō dū,
 dū dū dū dū dū p̄p̄tā pfecti ontē numerica
 se: q̄d fīl dīstra numerica explicita fūp̄.

Conclusio quarta.

Geny nō continet dīstras vīn dēntes nō
 q̄ mōdū in dīs ita ut fīl p̄tā eī gētra.
 P̄r. 20 con. Opposita nō p̄t vī eodem t̄o
 actu reperiri. Sed dīstra actū vīn dēntes geny
 fūnt opposita q̄o nō p̄t actu in illis rep̄
 ri. ma: p̄r. q̄a opposita in eodem t̄o se
 mutuo dēnterent, nū. p̄bāt infra, P̄r. 20.
 q̄d q̄d competit sup̄ioritē fōra sp̄rām competit
 inf̄ioritē gēntis sub illis, q̄o si dīstra vīn dēntes
 geny actu fūnt in genere p̄mōdū in dīs dēntes
 et erant in sp̄rīs gēntis sub illis, et si rātē eī
 fēt in brūtis. q̄a brūtum gēter et actū ḡmēt actū,
 aut a ḡmēt gēter et actū rātē.

Obiēres 20. Geny p̄t̄ q̄ se de dīstra. nō. aut
 nō. p̄t̄ q̄ se de rātē. q̄o p̄t̄ gēter de illa q̄
 quā p̄bat, q̄a p̄t̄ cōt̄ q̄ se, ē gētra; aut p̄t̄. nō
 p̄t̄ q̄ accī dēntes. q̄o p̄r se. consequā itē p̄t̄,
 q̄a nō datur alig. mōdū p̄t̄ cōt̄.

P̄r. 20.

Q. 70 Distinguentis aut ait p[ro] se de rati
 mat[er] loquens, q[ui]s aut. p[ro]p[ter] nego aut.
 hoc q[ui]a rate figat habens rationalitatem, et
 habens rationalitatem sit p[ro] se et p[ro] se aut,
 rati huius p[ro] se aut et per se de rati, non uero for,
 maliter; q[ui]a una p[ro]p[ter] et forma ut aut non
 includit in rati ut sic, et sic se habet aut q[ui]a
 deus respectu ratis.

Q. 70. Distinguentis licet (per se) ait p[ro] se
 de rati huius p[ro] se aut, nego aut. p[ro] se
 hanc faciens unum p[ro] se cum illo, q[ui]s aut, et sic
 p[ro] se gen[er]is p[ro] se de rati. q[ui]a cum illa componit unum
 gen[er]is p[ro] se et se. et hoc duplici modo pot[est] in solis
 p[ro]p[ter] per se. Vel q[ui]a p[ro] se a de rati p[ro] se.

Vel q[ui]a unum p[ro] se facit unum per se, licet in sig
 p[ro] se non includatur. Contra iam p[ro] se
 sic instabis. si aut p[ro] se q[ui]a deus de rati q[ui]a
 p[ro] se et p[ro] se deus de h[ab]e, atq[ue] hoc e[st] factum.
 q[ui]a et il, ex quo p[ro] se. p[ro] se sequetur. q[ui]a q[ui]a p[ro] se
 de p[ro] se accidit a liter, p[ro] se et accidit aliter
 de p[ro] se in quo tale p[ro] se includit. v. g. q[ui]a de aut
 p[ro] se album accidit aliter, et aut deus aliter
 p[ro] se de h[ab]e, q[ui]a in h[ab]e aut includit, q[ui]a si aut
 p[ro] se accidit aliter de rati, et q[ui]a aliter acci,
 dent aliter de h[ab]e q[ui]a rate includit in h[ab]e.

Q. 71. Huius p[ro] se. Nego consequentem. q[ui]a
 conceptu h[ab]e e[st] resolutio in conceptum autis et
 ratis. hoc a. non h[ab]et conceptu rati rati, aut aliter
 in dist[ri]ct[us]. Q. 70. q[ui]a p[ro] se aliter q[ui]a
 aut

albus,

fto duplter. fto una rtem eptor. el fto ali
 am acci dentatiter. Si ho ex p n hie capite
 tr ens; el ga est ho, el go est ^{albus} # in qtu hie
 eptor ens. in qtu verba alby. e ans accidatit
 unde ad unthm dtr q aut et sensible, si gide,
 rentur respectu hris in qtu ratis q eise stant
 sub q cepta dista, quoniam ipsi accidatititer,
 el eodem modo de illo pntur. ad vero ga illa pnt
 q veniunt hris et mediate non qtu q eise rati,
 ideo et tunc eptor de illo, el fto absolute negan
 dum e, aut tunc acci dentatiter q e can de hris
 ga in his capite pntur q hoc duplter titule fto
 quent, tr illi absolute esse eptor; ideo aut e sen
 sibile. Si uny eptor de qra hris licet sub alio,
 qua rati illi acci dentatiter quoniam, unde
 illa qra, qd qd tr acci dentatiter de pto q
 in dndiq in fto, tr et acci dentatiter de fto,
 distm quenda e. Si illud q tr acci dentatiter
 de pto non quent fto sub alio qra eptor
 quenda e. fceq si sub alio rati. q, pntet, si n.
 rati entis non quent et hris nisi in qtu albus,
 certe ho tunc eptor acci dentatiter ens, qd qd et
 rati entis illi sub alio titule eptor quent, hris
 q eptor sit ens, et idem si uny ni qra pnto
 Obi ciet q Bene foytur in Dargy. Pd
 hoc eptor dicit, vis ho eptor e ratis, go rati eptor
 e aut. hanc auctas bona e. go q uny pnt eptor
 de dista.

R. systm

R. Sicut in initio esse. namque n. appellat
 ex parte illius termini est, aliter n. appellat in
 centro, aliter in prae. in q. n. n. li. est, et
 hinc se ex parte medij et appellat supra ratiem
 finem hinc. in q. tunc vero tenet se ex parte
 extremitate, et appellat supra finem illam.
 quare ut agitur sit hinc legitima deberet se
 referri. go id q. e. ratiem est, vel se. go
 aliq. ratiem e. est, q. verum e. go ho. vel petro
 est participans nam autis, alias si malis in
 argto relaty argto valeret, q. daret et dicitur est
 q. hinc. hoc sicut. hoc dicitur e. est ho., hoc
 dicitur e. est dicitur. go dicitur e. est ho. quare con,
 dicitur falsa e. Per finem cum solentem occur,
 res et hinc argto. est hinc futista. est hinc
 visibile, go visibile e. futista. R. n. si visibile
 finem matter, nem e. conito, non vero si finem
 futista, hinc e. in q. n. appellat supra ratiem for,
 malum visibile.

Obi eris 30. Contra quam Cenchem, aut
 actu ginet diffra oppositus. go illa conclusio
 falsa. per ans. aut actu e. ginetum cum rati et
 irrati, cum hinc et bruto, go actu ginet diffra
 oppositus. nec valet si dixeris. non idem
 numero aut q. rati et irrati, sed diversum
 aut numero. idem vero genere. q. n. sicut Per,
 phym non hinc e. in q. n. e. idem numero
 hinc

habeat opposita, sed et idem genere, qd hoc so-
 ludo non enervat nisi argti.
 R. Quod dicitur pnt esse opposita actu in
 aliquo. pro per modu conivnti omis. Ex
 modum in ditionis. Per modu conivntio-
 nis dnt esse opposita in aliquo, qto jungunt
 sicut acci dentis pto, vel forma ma, et
 alio modo extra ntu in eptam rei. et hec
 modu opposita non pnt esse in aliquo, actu,
 qd una numero, bene tu in aliquo qd
 unu spe vel genere, et sic qd modu conivntio-
 nis actu sunt in actu, rate, et irrati; et hec
 quicquid argti oppositum qd nos non in ficiamus
 uno dicimus in genere esse actu ptoas opposi-
 tas qd modu y univnti omis qd actu actu qm
 cum rate et irrati, qd modu a. in ditionis
 dnt haberi opposita actu, qto opposita in
 dnt in rate illig; et hoc modo in ptoas de qd
 numero spe vel genere in ditione actu oppo-
 sita. Et hec modo in telligenda e concludio.
 qto vero de geny pbinere in ptoas distras de qd
 ex eo nasunt non ita qd in eo pnt latitantes pos-
 sibi pdeant, sed sic ut in chorata nigris a forma
 generica indistincte ad ppius actualitates distras
 se obfate sciendas ex eo origine trahant.
 qd qd geny pnt pntiam suam pntiam, et hoc mo-
 do ptoas generis ad actu dnt. Contra hanc
 obici. Distras sunt eto opposita, qd nec et
 pnt

est in actu pnt in y
 in actu ditione
 pnt qd pnt pntiam
 in actu nra pntiam
 in actu spe actu n
 in actu a. p. Vo
 pnt in pntiam nra
 actu pnt sed in pnt
 pnt in pntiam pnt
 actu pnt pnt qd
 ditione d nra pntiam
 actu pntiam qd
 ditione ultimo.
 in ditione in pntiam
 qd actu pnt pntiam
 actu pnt actu pnt
 in actu pnt pntiam
 actu pnt qd al in
 in actu pnt dnt
 Dubium
 in Different
 in simplex

pot in p[ro]p[ri]a g[en]eri in genere ga in d[omi]n[us] et se in
 nicem d[omi]nare. R. Hic Caritatis cum Per,
 p[ro]p[ri]a no[n] negat p[ro]p[ri]am. ga oppo[si]ta esse in p[ro]p[ri]a
 in eodem nomine oppo[si]ta esse in eodem sicut
 nec h[ab]ent esse calidit[ate] in p[ro]p[ri]a, h[ab]ent esse calid[us]
 d[omi]n[us]. Ad ans a. R. Veru[m] esse d[omi]n[us] esse op[er]e
 p[ro]p[ri]as non g[en]eribus vera g[en]eribus si aut
 calor et frigus. sed in g[en]eribus et in p[ro]p[ri]a g[en]eribus
 mixta sicut in d[omi]n[us] sicut p[ro]p[ri]as sicut accidit.
 Tales se: eam rem q[ue] sicut vere g[en]eribus, ut
 albedinis et nigredinis et sicut g[en]eribus ut que,
 h[ab]et a, constitutiva g[en]eribus.

Qui dicit ultimo. Si d[omi]n[us] inferior non
 in d[omi]n[us]et in se g[en]eribus d[omi]n[us] aut g[en]eribus
 esse concept[us] sicut simplex est compositionis
 esse. et g[en]eribus aut p[ro]p[ri]a; imo esse g[en]eribus g[en]eribus
 mixta ga nihil esse supra illam al[ia] h[ab]et sicut
 sicut al[ia] a g[en]eribus et id ex quo g[en]eribus.
 hoc arg[um]ent[um] p[ro]bat Dubium sequens.

Dubium Decimum
 An Differentia infima
 sit simplex vel composita
 ex

ex pluribus differentiis Subalternis?

Dubium hoc movetur pro antiquorum sententia
tam quae negantur distas ultimas speciem conven-
tiones cum ipsis, et simplicibus;
Sed omnes distas esse intermediarias sine subalter-
nas speciem quae non possent definiiri per speciem
distam, sed per collectionem omnium differentiarum
superiorum, et consequenter dicebantur istis phi-
losophi: distas specificas non esse simplices
sed compositas ex distis subalternis. Pro hac
sententia Albertus magnus 7. metaph: textu. 43. Porphy-
rius quoque, quod ex eo colligitur, quod tunc definitur nisi distas
ferentias subalternas supponens non variabilis
quam distam ultimam qua cum specie sola queratur
Sed distam specificam tunc esse distam super-
iorum, contra hanc tunc sententiam sit.

Conclusio Prima Propter

bus differenti
pp
terminis?

chus pp
diffra subalternas
intermedias
esse definiti
abstrahere
mentes
diffra
non esse
subalternas
metaph. hanc
colligere
supponere
qua cum
tam esse
tam esse
o Primae

Propter diffra subalternas, a signanda sunt et diffra
infima cum ptey infimis querebiles. Haec tenet
p prima parte supponit ut certu, Jani diffra sub,
alternas, nec de his e diffra. Videmus n genera
constitui p suas diffra certus; atq istu diffra
genem constitutiva sunt subalternas; qo Jani tales diffra.
et haec non sunt querebiles cum infimis ptey,
nec n. pponit si cere similitudo, qo hoc e;
Ex quo arato arguunt: querebilitas signifi-
cat. sed pte altera tenet pars. Quis diffra ptey
a forma ptey Artum & mel: e r. sed q libet ptey
infima hnt sua pnam formam q cum illa
reigat aut q uerit, qo habebit pnam et
peltiamem diffra q cum ea querebat ma-
ta eos inter amblers q d'unt yeny formi a
mau, diffra a forma e nec y q' d'is ptey fit
compositu yd oz ma et forma nec n. fulm
e in futuris ptey hnt q' uerit ptey eis
mau pnt exiles, sed ut riles, qo pnt se hnt
mau ad forma per mau ptey recipienda
illam, et forma. q' e ardat ipisq latoralea,
lem ptey, ita et yeny se hnt ad diffra ad
pote mau illimitata q' q' in ueni entem
diffra coratata ad certum ptey, hnt ad for,
nec quis estat les n. et ho hnt pnam forma
q' nulli alteri competit, sed plane cum illis
quereb

conuersib. - P^o. 22. Cond. Qualitatis p^o
 g^oat^o ab^oq^ouam peculiare p^ola p^opin^o uenit^o cal
 quo ab^o alijs alijs disting^ouatur^o intra^o am^olit^o
 sig^odem generis centi^o nent^o, sed^o hic^o g^oat^o ut
 a^o alijs q^ouam^o dist^ora^o specifica, q^ouam^o una^o sp^o
 ab^o alijs p^oter^o se^o uenit^o. g^o Sabun^o dist^ora^o ut^o
 ma^o g^ouestibiles cum^o p^oter^o. P^o. 30. P^opin^o
 nes^o sine^o p^onetates ab^o p^otra^o si^o mem^oant^o sed
 in^o qualitate^o p^oter^o in^o uenit^o ut^o p^opin^o ones
 q^o nulli^o alteri^o uenit^o q^o uenit^o ut^o. g^o d^o alijs^o g^oat^o
 p^oter^o a^o quo^o tales^o p^onetates^o si^o mem^oant^o ita
 peculiari^o p^oter^o ut^o nulli^o alteri^o uenit^o ut^o.
 sed^o hic^o g^oat^o p^oter^o p^oter^o p^oter^o a^o dist^ora^o p^o
 uenit^o. g^o idem^o q^o antea^o. P^o. 30. Hom^o
 p^oter^o infima^o dist^ora^o p^oter^o ut^o alijs^o p^oter^o ut^o,
 sed^o non^o e^o dist^ora^o ita^o sp^o p^oter^o q^o dist^ora^o p^oter^o,
 res, non^o n^o q^o sensibile^o dist^ora^o h^o a^o leone, cum^o
 uterq^o sit^o sensibile^o, et^o p^oter^o in^o h^o uenit^o aut^o,
 g^o q^o aliqua^o dist^ora^o infima^o, q^o non^o e^o col^o
 lecta^o ex^o dist^ora^o p^oter^o, sed^o p^oter^o huijs^o p^oter^o
 et^o conuersibile^o cum^o illa. si^o n^o dist^ora^o infima^o
 p^oter^o collecta^o ex^o p^oter^o dist^ora^o, h^o non^o dist^ora^o,
 ut^o p^oter^o a^o leone, q^o dist^ora^o sub^oalterna^o sine^o
 p^oter^o q^o uenit^o tam^o leoni^o q^ouam^o h^o.

Conclusio Secunda.
 Dist^ora^o infima^o e^o p^oter^o p^oter^o et
 null

formas unius et videtur comprehendi. quod dicitur
 ultionia et simpliciter, habens et eorum simpliciter
 ubi est unum.

Cum hoc tu scias quod in explicandis, etiam etiam
 istis et nobis sapere utamur etiam in universitate,
 et multum rem collectivum, non quod dicitur
 rem in se sunt composita, aut collectiva ex
 pluribus, sed quod ista rem sunt nobis valde oculis,
 te, nec nobis suppetunt termini in quibus eas in complecti
 declaramus.

Conclusio Tertia

Datur dicitur infima immediate quod habens alij
 genus infimum et per pluribus spectis esse.

Pro con: si non daretur aliqua dicitur infima immedi-
 ate quod habens alij genus sequeret in quacumque
 parte clausi infinita perfectiones; atque hoc est falsum,
 quod et falsum negare genus per et infimum
 et immediate quod habet a dicitur infima. pro nim.
 alias daretur in rem non infinita in genere
 perfectionis quod per Deum admitti alij abundantate
 non potest pro sequela. quodlibet genus adfert sua
 perfectionem distincta ab alio genere, quod si inter
 quacumque speciem et genus supponitur daretur nisi
 nita genera subalterna et non alij genus per
 et immediate quod habet, daretur et infinita perfectiones.
 dicunt contrarij illas perfectiones se in vicem
 includere ex quo non sequitur daretur infimum
 in linea

in linea specificis contrariis. Quodlibet genus
ad se distans per se habet terminum, sed ad unum
generis intermedias infinitas dantur et distans in
materia, sed ut plura et distans non se mutuo involu-
dunt, sed in quolibet specie adhuc darentur specifi-
nes infinitae.

Confirmatur Censura. Sequens ex contraria sen-
tentia primum infima non potest definiti, atque hoc
saltem. Sed et id ex quo sequitur. Pro sequela. ut
distingua bona sit debet trahi vel per genus super-
min, et per omnes distans intermedias usque ad ulti-
ma in digne, vel per genus primum et distans
nisi materia. Sed neutro modo potest hoc fieri in sententia
contraria non nisi daretur quod genus primum, quod
dare genus non daretur in tali sententia, vel per
genus supermin et distans intermedias totas, et
ita essent infinita, quod non potest dari tota
specie, nec valet si respondet, dicens factum
per genus supermin et distans ultima qualis hoc
hoc probata ratio, esse bonam. vitiosa siquidem
hanc et distans hanc non explicans tota, sed quodam
ex hac contraria inferri in quacunque specie esse appo-
nanda a probata sententia in certo et limitate numero,
et ita non in probata sententia nisi unius non debet
per se in infinitum. pro hoc agitur. si inter finis
primum genus et primum infima essent infinita
genera et infinitae distans quod sunt probata uni-
versa, essent infinita et non essent infinita,
sed hoc implicat contradictionem. Sed sunt pro
nempe

membra p[ar]ta g[ra]ta in certo numero in quali
 deb[et] p[ro]p[ri]e. Imprimis p[ro]p[ri]e infinita ut p[ro]p[ri]e
 aut altera p[ar]ta, et non p[ro]p[ri]e infinita. q[ui]a
 illa p[ar]ta g[ra]ta dantur certis et finit[is] limi-
 tibus et terminis. q[ui]a non p[ro]p[ri]e infinita. q[ui]a
 partes, p[ar]ta om[n]is. Illa p[ar]ta infinita generat[ur] p[ro]p[ri]e
 inter med[ia] et d[ist]ra haberent supra se p[ro]p[ri]e n[on]
 g[ra]ta h[ab]ere caput et d[ist]ra infima h[ab]ere
 finem amantem et termi[n]o. q[ui]a illa p[ar]ta d[ist]ra
 certis terminis et q[ui]a non p[ro]p[ri]e infinita
 q[ui]a infinita caret termino.

Obicies 10. Si aliqua d[ist]ra p[ro]p[ri]e infima
 non h[ab]et n[on] f. rate, sed h[ab]et non e[st] infima d[ist]ra
 q[ui]a nulla e[st] alia d[ist]ra infima finit[is] p[ar]te. p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e casu q[ui]a d[ist]ra crearet aliam h[ab]ere d[ist]ra
 h[ab]et ab hoc h[ab]ere p[ro]p[ri]e q[ui]a crearet. ille h[ab]et p[ro]p[ri]e
 rate. q[ui]a rate iam p[ro]p[ri]e d[ist]ra subalterna. Deint
 h[ab]et q[ui]a non e[st] d[ist]ra infima q[ui]a q[ui]a d[ist]ra infima
 non res distinguit ab alijs alijs et non nullo
 g[ra]ta. ex quo et infer[re] q[ui]a h[ab]et d[ist]ra rate
 p[ro]p[ri]e non p[ro]p[ri]e finit[is] in rate d[ist]ra q[ui]a debet
 p[ro]p[ri]e alijs alijs q[ui]a d[ist]ra h[ab]et ab angelis et a
 d[ist]ra; et hoc ad d[ist]ra demum p[ro]p[ri]e alijs d[ist]ra
 h[ab]et h[ab]ere h[ab]et med[ia]. h[ab]et e[st] aut rate mer-
 tale.

R. Concedendo ma: et negato rmi. ad p[ro]p[ri]e
 ut R.

ut dicitur in ratione per simpliciter sumis. primo
 ut dicitur per ipsum dixerunt, et sic non est disticta
 infima, quia potest habere aliter alterius per in deo p
 ci, cui hinc per ipsum et competit; et sic ratio est
 subalterna. 2o potest sumis et ut dicitur per ipsum
 dixerunt cum tali debet videri perfectione ut
 q. u. q. modo regit in hinc a dicitur vultu et
 sic ratio est infima disticta nec ulli alteri per quod est per goods aliter
 species potest esse per effectus vel magis effectus,
 ex quo patet qd potest si contra ut dicitur, negatur si
 qd hinc iam potest videri in ratio cum hinc potest
 et propter ratio 2o modo sumitur est disticta ultima
 hinc. Ad illud et qd dicitur hinc videri cum
 hinc et Angelis in ratio. 3o ratio non est ultima disticta
 hinc, negatur ex ans. dicitur. d. Angelis non sunt
 ratios modo explicato. unde non est verum ut
 dicitur in dicitur hinc, qd sic aut ratio, multum sed
 sufficit ratio, hinc ratio est ratio disticta simpliciter infima,
 et pro hoc. ratio qd est disticta infima hinc, per ipsum
 intelligitur cum dixerunt et de per videri in sumis
 sed dicitur et angelis non est dixerunt in dicitur
 magis qd dicitur ministerium. 4o non potest appellari
 ratio 2o modo quo hinc ratios appellari solent.

Obicitur 2o. Individuum recte potest de finis et
 collectione pluri et propter. 3o dicitur recte potest
 de finis et collectione pluri et distictam per ipsum, et
 propter hinc disticta infima de qua supra dicitur,
 quia potest a paritate, nam si est eadem collectio per
 datum in alio esse non potest, singula tu potest et per hoc factis
 dixerunt non in hinc dicitur ab alio. 4o et collectio disticta per ipsum
 factis disticta vel una quoniam ab alio, licet illa disticta singula in
 alio potest esse per ipsum, dummodo tu non tota collectio.

R. Inveni sunt quidem recte definiti in p. i. d. t. a. collecta
 hinc proprietate quae te nobis nunc nota talis collecta
 hinc in d. i. i. d. i. t. a. u. l. g. i. n. a. d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. i. s.
 m. a. n. u. s. q. u. o. d. a. b. e. t. i. y. a. l. i. i. s. d. i. f. f. i. n. i. s. q. u. a. s. e. t. h. a. e.
 r. a. t. e. s. i. d. e. b. e. r. e. t. n. o. b. i. s. d. e. f. i. n. i. s. i. n. d. i. i. c. h. i. n. p. i. l. l. a.
 s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. e. b. e. r. e. t. d. e. f. i. n. i. s. i. e. t. m. a. d. d. e. f. i. n. i. s.
 q. u. o. d. s. i. c. d. e. b. e. a. u. t. d. e. f. i. n. i. s. q. u. o. d. i. l. l. a. u. l. t. i. m. a.
 e. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. i. f. f. r. a. m. s. i. a. l. l. a. m. p. r. o. p. r. i. a. t. i. o. n. e.
 h. a. b. e. r. e. n. e. q. u. o. d. e. r. e. d. u. c. t. a. p. c. o. l. l. u. c. i. e. n. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e.
 d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. a. l. i. q. u. a. s. i. t. a. u. l. t. i. m. a. q. u. a. d. d. e. f. i. n. i. s.

Ad arguendum illud rati cuius motum et progressum dubium
 est. Nullum ex dictis legibus absque, nisi prius
 non legibus quod dicitur ultima esset actus purus, quod ad
 ad alium primum pertinet ut respectu nullius sit in potentia
 at dicitur tam ultima quam subalterna et in potentia
 ad existendum cum et componendum cum genere.
 non et inferri etiam quod supra non genus supremum in
 genus non dicitur dicitur genus et nec componitur primum cum
 genere sicut facit dicitur. Alia arguta inueniri poterat
 in huiusmodi; Et haec de Differentiis. f.

12 Maij.

Dubium Undecimum.

Quid sit Proprium & tm Prædicabile?

Quatuor refert Periphras Proprii acceptio, *Acceptio Pro-*
 nes. 1° quod convenit soli, sed non omni, ut *præ quadruplex.*
 habere artem medicina, quærit soli hoi, sed
 non ei. 2° accipit quod quærit ei, sed non soli, ut 2.
 esse ~~per~~ bipedem, quærit ei hoi, sed non soli, quærit et galla.
 3° modo accipit q̄ illo q̄ quærit ei et soli, sed nō 3.
 semper, ut habere canem, vel carne ferre. quærit
 ei et soli hoi, sed non semper; hæc n. plerumq̄ in se,
 necesse gloriæ sit. 4° modo accipit q̄ p̄m q̄ illo q̄
 q̄ quærit ei, et soli, et h̄; ut visibile respectu
 hoi, quærit n. ei soli, et omni, et semper.

Pro intelligenda nam Proprii q̄i Prædicæ, *Accidentia*
 ubi, nōtm e mi ei ac, p̄ter p̄ta q̄ntia, resp̄c
 nōtalam accidentalia; et hæc item sunt in
 duplii distia. Quod nūm sunt q̄ accidunt ei; *Essentia.*
 ipsi p̄tis essentia, et tæc p̄torem essentiam quærit,
 aut rei, et atq̄ illis q̄by talia p̄ta quærit
 sic

se se tota nihil respectu hęc. Et talia acciden-
 tia complent naturam, spectantq; ad eę integri-
 tatem q; si p̄mittuntur a rebus sequeñt non manent in
 tegra eam eęria, sed quasi Cassa. Et ipsa p̄ta
 ostendunt hoc p̄ter Prędicabile. Vocantur
 talia p̄ta accidentalia vel accidentia,
 non striete, sed late loquendo de acciden-
 tiis q; si illis q; non p̄tunt eęte rei, ex quo et
 aliter colligitur recte ordo quem servavit Por-
 phyrius inter q; talia, postquam n. egerat
 de p̄tis eętibus q; ipsam rei eętam ingrediuntur
 et declarant, mox incipit agere de illis q;
 a talibus p̄tis eętibus p̄fluere solent. Alia ve-
 ro sunt accidentia t̄o extrinseca rerum
 eęria q; ab eam eęria non di manent, nec
 ipsi generantur t̄o p̄tunt eętibus, sed
 t̄o extrinsece p̄veniunt, ut albedo nig. p̄na-
 lis, non e de eę integritate, nec complēt
 eętibus illi debita eęter. Et talia acci-
 dentia extrinseca bene p̄tunt se p̄
 mittuntur a re cui generantur absq; ulla eęre
 latione; nec n. tollit alig ad eętibus
 illi necessarię, solum videmus de albedine
 eęri et nigredine corui, q; non spectant
 t̄o ad eęta p̄ta, sed t̄o in signatam. q; a
 non p̄fluunt ab eętis eam p̄tis, sed t̄o ad
 alig

Extrínseca 2.

aliquibus conditionibus materialibus et individualibus.

Vnde ablata y intra albetino a cygno non
 cadit eis spira, nihil namq; afferitur, q; abest
 aut sit spira, aut ab eis spira dimanans.
 Si vero solus ab hinc ~~possibilis~~ intellectus, #volitivum,
 non casum et truncatam in illis hinc spira.
 et in hoc differt q; p'm et p'd. ab accidente
 q; et sita potate.

Notum q; ad cognoscendum eaq; ab spira
 manare dicitur, et q; ad hoc p'ter q; dicibile p'prie,
 hinc alia n. pota dicitur manare ab spira rei,
 non virtute alicuius agentis extrinseci, sed
 p' simplicem emanationem. Et talia p'prie
 ab ipsa manare dicitur, sicut fluit ab humo,
 virtute sp'e volitivum, intellectivum, visibile &
 gravitas et a lapide et motus decorum
 Et sumunt talia pota non actualiter, hoc n.
 modo non sunt p'prie, sed potius accidentia
 p'dant, ut ipse actus videtur non p'prietas
 hinc, q; talis non p'prie competit hinc, imo
 ab hinc abiq; ulla spira casione separari pot.
 Sed sumunt accidentaliter, hinc q; actus,
 dicitur quoadam fluitante ab ipsa ad humo
 vel ita actu exercendum. ubi notum, q; niter
 p'prie pota, q; ab spira dimanant, ab hinc
 separantur

regrans q se non pnt in album excepti care
 nisi certo tyro a naa pstituto in certis sicut
 his: tre esse nisi unum, & ppritas artis
 hanc in catulo non expli cat se in album
 nisi post 9. diem, q tu non tollit qn esse
 nisi unum sit catuli ppritas pcedem aborig
 spna dimanant.

Alia dnt q se dimanare, et sunt magis
 pprae, quam acci dentis, licet a propriis
 spity non dimanant, hnt tu cum ipsis ali,
 qua conatem amexionem, ut u q esse ubica
 tum, respectu cognis, esse in formatum
 resp: ma, qn d aliqua d ppritas q pprae
 non sunt in hoc q. pnt q pprae con
 plexionem reuocant tu ad hec. et huius
 di sunt pars vel impar resp: numer
 rata vel irate resp: artis. q licet ab ipso
 non dimanant, tu tu dimanare largiq
 qa hnt conatem connexionem cum ea,
 unde et non spectabunt pprae ad hec pnt q ad ipso
 mo supra explicato dimanant.

Circa 4 acceptiones pprae a paphyris relectis
 ont pnt qm nam ex illis recensitis qst
 hnt hec qtu pntite. Pro huius resoluis fit

Conclusio Prima.

Amme

Omne id q fluit ab e[ss]entia subiecti e[st] q[ui]m
Pradicabile et hoc t[er]m[in]u[m] e[st] Proprium quarto
modo acceptum.

Pro hoc teneto ex dictis supra q[ui] dist[inct]am
sem dist[inct]ionem inter Proprium et Accidens
nisi in a[n]i[m]o. itaq[ue] e[st] proprium q[ui]o modo, e[st]
q[ui]m Pradicabile; et o[mn]i q[ui]m pradicabile e[st] propri-
um q[ui]o modo. Quandoq[ue] q[ui]o aliq[ui]d q[ui]m
queni[en]s s[ub]o t[er]m[in]u[m] q[ui]o dimanans ab e[ss]entia
aut ne p[ar]tem s[ub]iectum illud p[re]stat ut q[ui]
p[re]dicabile.

Conclusio Secunda

Proprium ut e[st] q[ui]m Pradicabile ha[ec] modo
p[ro]p[ri]o definitur. Proprium e[st] unum
respicie[n]s plura t[er]m[in]u[m] quic[un]q[ue] ab e[ss]entia
e[ss]entia dimanans. Describitur vero
h[ui]us modo. Proprium e[st] p[re]dicabile de multis
t[er]m[in]u[m] q[ui]o ab e[ss]entia dimanans.

Per has def[ini]t[ion]es recte declarata[n]t[ur] n[on]a p[ro]p[ri]i. Im[mo],
primis q[ui]o unum respicie[n]s plura queni[en]t
unum genere s[ub]o s[ub]iecta et accidens. Per
religias partes refer[en]t[ur] i[n] trib[us] p[ar]t[ib]us p[re]dica-
bilit[er], q[ui]o p[ar]tem vel t[er]m[in]u[m] pars e[ss]entia, vel tota
e[ss]entia. Differt et q[ui]o e[ss]entia ab accidens q[ui]
non p[ar]tem vel q[ui]o p[ro]fluen]s ab e[ss]entia, sed ut plane
q[ui]o extrinsecu[m] seu ab extrinsecu[m] queni[en]s.
Concl.

Definitio
Proprii q[ui]
p[re]dicabilis.

Prima

Terzia
Jo Defio explicat nam Proprii ut e qtu ptra
non vero ut e qtu plicabile seu unite.

ra vero id explicat. Quare Defio qti plicabilis
hac ceter circumforni solet. Rrao primi e
ga prima Defio nullam raem uni versalitatatis
infirmat, neq; ullam et plicabilitatatis mentio,
nem facit. Secunda vero idipsum pstat.

Sed quavis qua rae ra Defio explicat nam pti
unitis, cum dicat, q gneuit soli, solitudo a. repug,
nat uni versalitatati;

Q. Hanc Defio ita esse expli caulam. Proprii
mis qtu tr, ppru e q gneuit ei, li dss non
distuluit ptem unitate a qua ppru
dmanet cum sit hac in copax distituis
una u. tra e et indivisibilis. Sed li qtu distri
bit indivi dua penta sub illa spe, ut sensu est ei multi
vidus spci. li soli, fricat pstrum indivi dum
tali spci, habere talem ppru tatem, excludendo
tra alia indivi dua alteriq spci; et cum hoc
indivi dua multiplici ceus resp: illoru vere
habet raem unitis et qti plicabilis.

Quarta
Omnis res Jo. Esse infirmum e ppru hris
et ptra de illo plicae qti plicabilis; et tr non e
ppru qto modo. Jo non ee qtu plicabile
ppru qto modo. Similiter habere duos pe,
des, canescere, esse medicu, pmenulo q patris non
q actu, ptra de hris plicae qti plicabilis et
tr non sunt ppru qto modo. Jo. ptra min. que
ad ptra. Esse infirmum gneuit et leuni, Jo non e
ppru qto modo hris, q et soli et sensu gneuit

R.

R. Concedendo mai. et distinguendo min.
 noue propriu qto modo in aequate absta
 specifica di manans nego min. aequate ge
 do min. Vel aliter non e propriu qto modo speci
 ficum qto modo min. generu in nego min
 Specificum qdem petib y competat soli spui
 infima. At generu bene pt competere diuer
 sis spui. Et sic expti curi pt si soli n g
 generico, q se: competat soli spui obentat sub
 tali genere; d ei uelomy leg de illo q p pium
 genericum mediate respicit soli generi com
 petib, q e et spes q d iam sub alterna, ut supra
 diximy.

Ad im q dicebat in argto. R. nego illas esse
 predicat qd v calitis et sumendo q potia, q
 potia et ad habendu dicitur pot es pt leg an ab h
 absq ulla qria eig lafione: simili ter potia ad
 consequentem. Imo sunt tui potia q d iam a
 man q uenientes, non a potis estitib q tu petib
 ad qtu predicabile, de potia uero in medicinam
 si accipiam q inclinac q uo cum q ex nat in,
 intellectu q manu e propria passio hris et qtu
 potite predatib ad qtu modum. Porphyrius a.
 non se accepit sub uel q actu ipso med end
 aut q inclinac q uo cum peculiarit ex qdib
 actu in diuidualit. Et sic patet q non in sol
 soli hris competat. De potia uero in camis
 Item a distas. Si n accipiam q potia non p alio
 ut accipe debuit Porphyrius certe e id propriu
 qto.

Dubium

et mate huius et per caliditas fuit sumpti
 sunt etia potestata, tam potestata quam acciden,
 his his intellectibus de se per huiusmodi faule
 fieri potestunt. Trabit go tres de se acci,
 dentis et potestata. Ta ce Accidens e quod
 ad est aut abest pter subiecti corruptione.
 Expli casu de se. Si abesse vel adesse, sumit du,
 pliciter. uno modo realiter et in se pterice,
 sicut aqua ad est caliditas pter realium et pter,
 sicut in existant pter calida, et abest pterice
 et realiter, pter non e calida; et sic non sumit
 hie; tum go per huiusmodi q traheret sibi ipsi in
 sua dicit inferis facta; tum go adesse vel
 abesse hoc modo, non q arenit et acci dentis,
 cum multa sint pta acci dentalia q sunt extra
 nos, et hae p realium in existant pter adesse
 non pnt, ut de se pter. non n. ra intentione pter
 ng. realiter et pterice existit in hore pto de
 ipso pter. Alio modo p sumi ad esse vel ab
 esse, in tell etualiter sicut intentionaliter, vel
 ut explicat caritany, sumit p affirmare
 et negare, ita q adesse in pter compositione
 q fit p affirmare, et abesse in pter q fit
 p negare. ita ut sicut sit accidens e y ad,
 et, vel abest, hae e, affirmat, et negat; et sic
 accipit in hoc loco. Illa parata intermedia
 a nota copulatis, non simul sed successiue
 et indifferentes; non q simul affirmat et negat
 hoc

Tres de se acci.
dentis.

Ta de se accid.

q e ipso ut su,

pnt paterit. 578.

ad ista salua vix opria non distinguere a
 p'rio q' petiti possumy n. apprehendere
 totam istam hanc absq' visibilitate, ap,
 phendens tu geny et diffam vix; go acci,
 dno d' h' h' h' aliq' aliud q' distinguat
 a p'rio. Et hec e q' accidens n' per v'nu
 indicu negat ale f'ca salua vix opria.
 ut q' d'ico, cornu nou' niger vel et g'rauit
 p'ca accidentatis p't et h'ic f'ca f'ca. ut cornu
 e alby: nec te moueat q'nto ista p'ria
 possint esse veres, cum nullu cornu al
 by reperit et eos sint nigri; et ab eo g'ra
 e, ut non e oras dicat vera vel falsa
 q' aliqua p'ria esse vera, q' t'nyit d'p'ter
 p'ca f'mi p'ri'iter. 20. sic. h'ic, cum aliquo
 addito. et sic q' stat ut p'rio h'ic, cornu n'c
 e niger, non e f'p'ter vera, e tu vera, sic,
 cum aliquo addito se: p'ter f'ca corruptione,
 h'ic non p'hibet esse vera ex f'ca corrupti,
 one, non n. r'leo ista e falsa, q' negat n'
 g'rauitas inferat corrupti one n'c corruina
 sed aliunde, q' nihil cornu giunta
 e p'ca rem nigras. unde non intendunt
 p'nti dicere cornu vere intelligi nigrum
 et non nigrum f'p'ter su, q' ter f'ca corruptio,
 nem. 2a Defio accidentis h'ic e.
 Accidens e quod distingit idem nigrum
 et non nigrum

2a Defio Accid:

h'ic

spiritus. Unde alij in dicitur qd ppii ad dunt
 a centes. Propria e id q ppter de pluri by ac
 a duntaliter et nero. Substanta dicitur non distina
 pnt a nostra supra data. Ex con. q ppiu
 ad qd abstracta di manans seph q nero completat
 pto. ex quo aliud et dicitur men colligit inter ppiu
 um et accidens si: q pta nequeat salua pta
 di inteyribate sua sine ppiu intelligi, bene ta
 sine acci denti, de quo iam supra dictu e.

Conclusio Quarta.

Quia qua Porphyry dicitur accidens esse
 in separabile et in inseparabile, e summenta
 q macti accidens et p separe reali, ha e,
 illud q subit ad ra intentioni acci dentis aliud
 pt realiter separari a pto, ut calor ab aqua, som
 nus a petro. aliud non pt separari realiter, ut
 albedo a cyano, nigredo a cornu. Pto conto
 pti. intellectus pter se ptem pto. intellectualis,
 virtusam apignafet se ptem acci dentis, qua
 ad ptem acci dentis pte adese et abesse
 sine pti corruptione, si n. s. aref abij accidens
 inseparabile q raem illi non completet pto
 acci dentis et ppter vni nuta.

Quiares jo. Ad pbandam acci dentis
 esse unites. acci dentis nulla ptt in fenora
 qd pto. qd non e unites. qd pta ptt
 pto ans. alium, nig. e acci dentis, et idem sicut
 que de aty acci dentib, vel ptt ha et illud et
 tum q suis in fenorib, vel pto, aut pntu
 aut

Prima
 Secunda
 Tercia

aut alia fito in huiusmodi, neutrum potest dici
 quod accidens nulla habet in se materia, quia neutrum
 dicitur, quia de hoc vel illo albo, alio potest non esse
 quod non est in se potest. nec enim potest dici, potest. prout
 et per hoc sunt inferiora per se, quod non accidens
 potest esse, quia nihil potest contineri in duplici
 superiori.

R. Nihil autem. Ad plura etc. Inferiora acci-
 dentis non esse nec illud albi, nec et illud
 accidens, ut recte probat arguitur, sed inferiora
 albi ut quod est in se potest, sunt per hoc et per
 hoc arguitur et alia; et respicitur hinc habet rationem
 potest. ad plura etc. quod potest et prout
 esse inferiora per se, sed per diversa rationem
 quod non impedit alium et alium rationem prout
 respicitur prout.

Primum etc. Contra rationem deinde mors et vita
 virtus sunt accidentia respicitur hinc et hinc
 et tunc non potest aliter et ad esse sine esse, compo-
 honesti, quod de se accidens bona non est. ma. et est
 vita non sunt potest accidentia, hoc est mortuus, et
 non est combusta. probat enim: impossibile est quod
 sit homo et mors simul in homine; et idem
 est de combustionem respicitur domus.

R. ad hoc arguitur omnis alius sicut tunc virtus
 vita non esse potest et potest. ratio est, quia sunt potest
 repugnancia per se, autem potest et potest quod
 meus fito, unde non minus quod ista potest, non prout
 esse

epi sine gto corruptione.

Dices contra hanc p[ro]p[ri]etate vera h[ab]ere mortu[um]
p[ro]p[ri]etate g[ra]t[is] g[ra]t[is] et non reg[is] nat[ur]e. P[er] h[ab]ere
p[ro]p[ri]etate sine vera cum amplificatione, sicut
p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mortu[um] e[st]. Vel dices h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate sine vera p[er] se ne ch[ar]act[er]e, fundendo parte
p[ro]p[ri]etate vel corp[or]e p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mortu[um] h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
vita.

Principes 30 Forma substantie p[ro]p[ri]etate abesse
vel ad esse sua abesse e[st] corruptione et
forma substantie non e[st] accidens ut de se
patet. 30 Defio accidens g[ra]t[is] alteri a
definito. nec: patet. m[od]o n[on] corrumpit
p[ro]p[ri]etate forma ab illa sup[er]at, sicut si unum p[ro]p[ri]etate
solum compositum corrumpit.

30 Formam substantie sine accidens
resp[ect]u sua non spectat ad esse e[st], quare
p[ro]p[ri]etate mai[or]e d[ist]inguere n[on] potest. et tu non e[st]
accidens p[ro]p[ri]etate camentale quod n[on] potest e[st] e[st]
le nego n[on] potest. P[er] 20. Formam subst[ant]ie
substantie non dicit accidens resp[ect]u sua si ad
patet ad esse et abesse sine e[st] corruptione
p[ro]p[ri]etate sine g[ra]t[is] a quo accidens g[ra]t[is] p[ro]p[ri]etate
tr[ans] ad esse vel abesse intelligit totum compositum
h[ab]ere. quare non e[st] m[od]o sola e[st] quare patet
ad unum.

Contra sicut solum dicitur h[ab]ere modo,
Substantia non p[ro]p[ri]etate sicut denominatum
sicut p[ro]p[ri]etate.

5. potest. qd potest falsi. potest aut. aut.
 dicitur qd 5. potest suscipit magis et minus
 sed falsi non suscipit magis et minus
 qd falsi non potest esse 5. potest.

R. Nihil aut. in potest si ceo si distinguit
 mai. accidens potest suscipit magis et minus
 qd mai. legem nego mai. nego et de accid.
 dicitur potest suscipit magis et minus ad
 quod in natura et voluntate, dicitur dicitur
 qd potest suscipit magis et minus ad
 legem qd suscipit magis et minus ad
 intellectus de eorum, sed de alio qd suscipit
 non negant. Et hinc de quibus qd dicitur

12. Maij.

Com:

COMM
 RA IV.
 CATEG
 RM
 TELIS
 Incipit 14